

UNGJILLI PAS JOANIT

Krye 1

¹ Që përpara herësë ishte Fjala, edhe Fjala ishte me Perëndinë, edhe Fjala ishte Perëndi, ² Këjo ishte që përpara herësë me Perëndinë. ³ Të-gjitha u bënë me anë t'asaj; edhe pa atë nuk' ubë as ndonjë **gjë** që është bërë. ⁴ Nd'atë ishte jetë, edhe jeta ishte drita e njerësvet. ⁵ Edhe drita ndrit nd'errësirët edhe errësira nuk' e kupëtoj.

⁶ Qe **një** njeri dërguarë nga Perëndia, i-cili e **kishte** emërinë Joan. ⁷ Ky erdhi për dëshmim, që të apë dëshmim Dritënë, që të besonjënë të-gjithë me anë t'ati. ⁸ Ay nuk' ishte Drita, po **qe dërguarë** që të apë dëshmim për Dritënë.

⁹ Ishte Drita e-vërtetë, që ndrit çdo njeri, kur vjen ndë botët. ¹⁰ Ishte ndë botët, edhe bota ubë me anë t'ati; po bota nuk' e njoha atë. ¹¹ Erdhi ndë të-tijt, edhe të-tijtë nuk' e pritnë atë. ¹² Edhe sa e pritnë, atyre u dha pushtet të bënenë bij Perëndie, atyreve që besonjënë me anë t'ati; ¹³ Ata nukë lintnë prej gjakesh, as prej dashurimi mishi, as prej dashurimi burri, po prej Perëndie.

¹⁴ Edhe Fjala ubë mish, edhe ndënji ndër ne, (edhe pamë lavdin' e ati, lavdi posi të-vetëmlinduri prej Atit,) plot me hir e me të-vërtetë.

¹⁵ Joani ep dëshmim për atë, edhe bërtiti, dyke thënë, Ky është ay për të-cilinë thashë, Ay që vjen pas meje është më i-math se unë, sepse ishte përpara meje.

¹⁶ Edhe të-gjithë ne muarmë prej të-mbushurit t'ati, edhe hir ndë vënt hiri.

¹⁷ Sepse nomi udha me anë të Moisiut, po hiri edhe e-vërteta ubë me anë të Jisu Krishtit. ¹⁸ Asndonjë kurrë s'e ka parë Perëndinë; **veç** i-Vetëmlinduri Bir, që është ndë gjit të Atit ay **na** e dëftue.

¹⁹ Edhe ky është dëshmimi i Joanit, kur dërguanë Judhenjtë nga Jerusalmi priftër edhe Levitër që t'a pyesënë, cili je ti? ²⁰ Edhe rrëfeu, edhe nukë mohoj; edhe rrëfeu, Se unë nukë jam Krishti. ²¹ Edhe e pyetnë Çë pra? Ilia je ti? edhe thotë, Nukë jam. Profiti je ti? edhe upërgjeq, Jo. ²² I thanë pra, Cili je? që t'u përgjigjemi atyreve që na kanë dërguarë? ç'thua për vetëhenë t'ende? ²³ Tha, "unë **jam** zër' i ati që bërtet ndë shkretëtirët, Drejtoni udhën' e Zotit." sikundër tha profiti Isai.

²⁴ Edhe ata që qenë dërguarë ishinë prej Farisenjet; ²⁵ Edhe e pyetnë e i thanë, Përse pra pagëzon, kur nukë je ti Krishti, as Ilia, as profiti? ²⁶ Joani i upërgjeq atyre, dyke thënë, Unë pagëzonj me ujë; po ndër mest t'uaj rri ay që ju nuk' e njihni; ²⁷ Ay është ay që vjen pas meje, i-cili është më i-math se unë; të-cilit unë s'jam i-zoti t'i sgith rripin' e shollësë. ²⁸ Këto ubënë ndë Vithavara përtej Jordhanit, **atje** ku ishte Joani dyke pagëzuarë.

²⁹ Ndë të-nesërmet Joani sheh Jisunë dyke ardhurë tek ay, edhe thotë, Na Qëngji i Perëndisë, që ngre fajin' e botësë. ³⁰ Ky është ay, për të-cilinë unë **u** thashë, **se** Pas meje vjen një burrë, i-cili është më i-math se unë, sepse ishte përpara meje. ³¹ Edhe unë s'e njoha; po që të dëftenetë ndë Israilt, përandaj erdha unë dyke pagëzuarë me ujë.

³² Edhe Joani dha dëshmim, dyke thënë, Se pashë Frymën' **e-Shënjtëruarë** dyke sbriturë nga qielli posi pëllump, edhe ndënji mbi atë. ³³ Edhe unë nuk' e njoha; po ay që më dërgoj të pagëzonj me ujë, ay më tha, **Ay** përmbi të-cilinë të shohç Frymën' **e-Shënjtëruarë** dyke sbritur' e dyke ndënjurë mbi atë, ky është ay që pagëzon me Frymë të-Shënjtëruarë. ³⁴ Edhe un' e pashë, edhe dhashë dëshmim, se ky është i Bir' i Perëndisë.

³⁵ Ndë të-nesërmet përsëri Joani ishte dyke ndënjurë, edhe dy prej nxënësit të ti; ³⁶ Edhe kur shtyri sytë e pa Jisunë dyke ecurë, thotë, Na Qëngji i Perëndisë. ³⁷ Edhe të dy nxënësitë dëgjuanë atë dyke folurë, edhe vanë pas Jisujt. ³⁸ Edhe Jisuj kur ukthye, edhe pa ata dyke vaturë pas ati, u thot' atyre, Ç'kërkoni? Edhe ata i thanë, Ravvi, (që e-kthyerë do me thënë, Mësonjës,) ku e ke të-ndënjuritë? ³⁹ U thot' atyre, Ejani edhe shihni. Erthnë edhe panë ku e kishte të-ndënjuritë; edhe mbetnë përan' ati atë ditë; edhe ora ishte sindonja dhjetë.

⁴⁰ Andhreu, i vëllaj i Simon Pjetrit, ishte njëri nga ata të dy që dëgjuanë prej Joanit **për atë**, edhe vanë pas ati. ⁴¹ Ky më përpara gjen të vëllan' e ti Simoninë, edhe i thotë, gjetmë Messinë, që e-kthyerë domethënë Krishti. ⁴² Edhe e pruri te Jisuj. Edhe Jisuj shtyri sytë mb'atë, edhe tha, Ti je Simoni, i bir' i Jonajt; ti dotë quhesh Qifa, që e-kthyerë domethënë Pjetër (gur).

⁴³ Ndë të-nesërmet Jisuj deshi të dalë ndë Galilet edhe gjen Filipinë e i thotë, Eja pas meje. ⁴⁴ Edhe Filipi ishte nga Vithsaidhaja, nga qyteti i Andhreit edhe i Pjetrit.

⁴⁵ Filipi gjen Nathanailinë, edhe i thotë; Kemi gjetur' **atë** që shkroj Moisiu ndë nomt, edhe profitëritë, të birin' e Josifit **që është** nga Nazareti? Filipi thotë, Eja edhe shih. ⁴⁷ Jisuj pa Nathanailinë dyke ardhurë tek ay, edhe thotë për atë, Shih **një** Israilit me të-vërtetë, tek i-cili gënjeshtë nukë ka. ⁴⁸ Nathanaili i thotë, Që ku më njeh? Jisuj upërgjeq e i tha, Para se të të thërrisë Filipi, kur ishnje ndënë drut të fikut, **unë** të pashë. ⁴⁹ Nathanaili upërgjeq e i thotë, Ravvi, ti je i Bir' i Perëndisë, ti je mbreti i Israilit. ⁵⁰ Jisuj upërgjeq e i tha, Sepse të thashë, **se** Të pashë ndënë drut të fikut beson? dotë shohç më të mëdha se këto. ⁵¹ Pastaj i thotë, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, Që ndashti e paskëtaj dotë shihni qiellin të-hapurë, edhe ëngjëjt' e Perëndisë dyke hipur' e dyke sbriturë mbi të Birin' e njeriut.

Krye 2

¹ Edhe të-tretënë ditë ubë dasmë ndë Kana të Galilesë; edhe e ëm' e Jisujt ishte atje. ² Edhe uftua ndë dasmët edhe Jisuj edhe nxënësit' e ati. ³ Edhe si umbarua vera, e ëm' e Jisujt i thotë, Verë s'kanë. ⁴ Jisuj i thotë, Ç'ke ti me mua, o grua? ora ime edhe s'ka ardhurë. ⁵ E ëm' e ati u thotë shëbëtorëvet, Bëni ç't' u thotë juve. ⁶ Edhe atje ishinë gjashtë enë të gurta vënë për të pastruarët **pas zakonit** të Judhenjvet, që nxininë sicila nga dy a tri masa. ⁷ Jisuj u thot' atyre, Mbushni enëtë me ujë. ⁸ Edhe **ata** i mbushnë gjer sipërë. Pastaj u thot' atyre, Nxirni ndashti, edhe shpini të-parit të mësallësë. Edhe **ata** shpunë. ⁹ Edhe i-par' i mësallësë si ungjërua ujëtë që ishte bërë verë, edhe nukë dinte nga është, (po shëbëtorëtë që kishinë nxjerrë ujëtë e dininë,) i-par' i mësallësë thërret dhëndërrinë, ¹⁰ Edhe i thotë, Çdo njeri më përpara nxjer verën' e mirë, edhe si të dehenë, atëhere **nxjer** të-poshtërënë; **po** ti ke rajuatë verën' e mirë gjer ndashti.

¹¹ Këta të-nisurit' e çudiravet Jisuj e bëri ndë Kana të Galilesë, edhe çfaq i lavdin' e ti; edhe nxënësit' e ati i besuanë.

¹² Pastaj sbriti ndë Kapernaum, ay edhe e ëm' e ati edhe të vëllezërit' e ati, edhe nxënësit' e ati; edhe mbetnë atje jo shumë dit. ¹³ Edhe pashka e Judhenjet ishte afërë, edhe Jisuj hipi në Jerusalem.

¹⁴ Edhe gjeti ndë hieroret ata që frushininë qe e dhën e pëllumba, edhe truvezarëtë dyke ndënjurë. ¹⁵ Edhe si bëri një fruskullë tërkuzësh, i nxori të-gjithë nga hieroreja, edhe dhëntë edhe qetë; edhe derdhi asprat' e truvezarëvet, edhe truvezat' i përmbysi; ¹⁶ Edhe atyreve që shisninë pëllumbatë u tha, Ngriini këto këtej; mos bëni shtëpin' e t'im Et shtëpi tregëtie. ¹⁷ Atëhere u ra ndër mëntë nxënësit' t'ati se është shkruarë "Zilia për shtëpinë t'ënde më hëngri".

¹⁸ Judhenjtë pra upërgjeqnë e i thanë, Ç'shënjë na dëftën që bën këto? ¹⁹ Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Prishni këtë tempull, edhe për tri dit dot'a ngre.

²⁰ Edhe Judhenjtë thanë, Ky tempull është ndërtuarë ndë dyzet e gjashtë vjet, e ti dot'a ngresh atë për tri dit? ²¹ Po ay thoshte për tempullin' e trupit të ti, ²² Kur ungjall pra prej së-vdekurish, u ra ndër mëntt nxënëset t'ati, se **për** këtë u thoshte atyre; edhe i besuanë shkronjëse, edhe **asaj** fjalësë që u tha Jisuj.

²³ Edhe kur qe ndë Jerusalem për të-kremten' e pashkësë, shumë **veta** besuanë mb'emërit t'ati, dyke vështuarë çudirat' e ati që bënte. ²⁴ Po vetë Jisuj nuk' u zinte besë atyre, sepse i njihte të-gjithë; ²⁵ Edhe sepse s'kishte nevojë që t'i epte **ati** dëshmim ndonjë për njerinë, sepse e dinte ç'ishte për brënda njeriut.

Krye 3

¹ Edhe ishte një njeri nga Farisenjtë, që e kishte emërinë Nikodhim, **që ishte** një nga të-parët' e Judhenjet. ² Ky erdhi natënë te Jisuj, edhe i tha, Ravvi, e dimë, se nga Perëndia ke ardhurë Mësonjës; sepse asndonjë s'munt të bënë këto shënjë që bën ti, ndë mos qoftë Perëndia bashkë me atë.

³ Jisuj upërgjeq e i tha, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po të them, ndë mos linttë njeriu prej së-larti, s'munt të shohë mbretërin' e Perëndisë.

⁴ Nikodhimi i thotë, Si munt të lintnjë njeriu dyke qënë plak? mos munt të hynjë për së-dyti ndë barkt të s'ëmës së ti e të lintnjë.

⁵ Jisuj upërgjeq, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po të them, ndë mos linttë njeriu prej uji e prej Fryme, s'munt të hynjë ndë mbretërit të Perë-ndisë. ⁶ Ç'ka lindurë prej mishit, është mish, edhe ç'ka lindurë prej Frymësë, është frymë. ⁷ Mos uçudit sepse të thashë, **se** Duhetë të lintni ju prej së-larti. ⁸ Era ku të dojë fryn, edhe i dëgjon zënë, po s'di nga vjen, e ku vete; kështu është edhe kushdo që ka lindurë prej Frymësë.

⁹ Nikodhimi upërgjeq e i tha, qysh munt të bënenë këto?

¹⁰ Jisuj upërgjeq e i tha, ti je mësonjës' i Israilit, edhe nukë di këto? ¹¹ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po të them, se atë që dimë flasëmë, edhe për atë që pamë apëmë dëshmim, po dëshmimnë t'ënë nuk' e prisni. ¹² Ndë u thashë juve punërat' e dheet, edhe nukë besoni, qysh dotë besoni, ndë u thënça juve punërat' e qiellit? ¹³ Edhe asndonjë s'ka hipurë ndë qiellt, veç ay që ka sbiturë nga qielli, i Bir' i njeriut, që është ndë qiellt. ¹⁴ Edhe sikundrë Mosiu ngriti lart gjarpërinë ndë shkretëtirët, kështu duhetë të ngrihetë lart edhe i Bir' i njeriut; ¹⁵ Që të mos humbasë kushdo që t'i besonjë, po të ketë jetë të-përjetëshme. ¹⁶ Sepse Perëndia kaqë e desh i botënë, sa dha Birin' e ti të-vetëmlindurinë, që të mos humbasë kushdo që t'i besonjë ati, po të ketë jetë të-përjetëshme. ¹⁷ Sepse Perëndia nukë dërroj të Birrë ndë botët, që të gjykonjë botënë, po që të shpëtonjë bota me anë t'ati. ¹⁸ Ay që i beson ati, nukë gjykonetë; po ay që nukë beson, që ndashti është dënuarë, sepse nukë besoj mb'emërit të të-vetëmlindurit Bir të Perëndisë. ¹⁹ Edhe ky është gjyqi, se drita erdhi ndë botët, edhe njerëzitë deshnë më tepërë errësirënë se dritënë; sepse punërat e atyreve ishin të-liga. ²⁰ Sepse kushdo që punon **punëra** të-këqia, i ka mëri dritësë, edhe nukë vjen te drita, që të mos sbulonenë punërat' e ati. ²¹ Po ay që bën të-vërtetënë, vjen te drita, që të dëftenenë punërat' e ati, se janë punuarë mbë Perëndinë.

²² Pastaj erdhi Jisuj edhe nxënësit' e ti ndë dhet të Judhësë, edhe atje shkante kohënë bashkë me ata, edhe pagëzonte. ²³ Ishte edhe Joani dyke pagëzuarë nd'Enon, afërë Salimit, sepse atje ishinë shumë ujëra; edhe vininë e pagëzoshinë. ²⁴ Sepse Joani edhe s'ishte hedhurë ndë burkt. ²⁵ Ubë pra një të-kërkuarë për **punë** pastrimi prej nxënëset të Joanit me **ca** Judhenj; ²⁶ Edhe

erthnë te Joani edhe i than' ati' Ravvi, ay që ishte bashkë me ty përtej Jordhanit, për të-cilinë ti dëshmove, ja ky tek po pagëzon, edhe të-gjithë vijnë tek ay.

²⁷ Joani upërgjeq e tha, Njeriu nukë munt të marrë asgjë, ndë mos i është dhënë nga qielli. ²⁸ Ju vetë dëshmoni për mua se thashë, Unë nuk jam Krishti, po se jam dërguarë përpara ati. ²⁹ Ay që ka nusenë, është dhëndërrri; edhe miku i dhëndërrit, ay që rri e dëgjon atë; gëzonetë me gëzim të-math për zërin' e dhëndërrit. ³⁰ Ky pra gëzimi im umbush. Ay duhetë të shtonetë, e unë të pakësonem. ³¹ Ay që vjen prej së-larti, është sipërë të-gjithave. Ay që është prej dheut, prej dheut është, edhe prej dheut flet; ay që vjen prej qiellit, është sipërë të-gjithave. ³² Edhe atë që pa edhe dëgjoj, për këtë dëshmon; po asndonjë nuk' e pret dëshmimn' e ati. ³³ Ay që pret dëshmimn' e ati, ka vënë vulë se Perëndia është i-vërtetë. ³⁴ Sepse ay që ka dërguarë Perëndia, fjalët' e Perëndisë flet; sepse Perëndia nuk' e ep Frymën **e ti** me masë. ³⁵ Ati do Birinë, edhe të gjitha j'a ka dhënë ndë dorët. ³⁶ Ay që i beson Birit ka jetë të-përjetëshme; po ay që nukë bindetë te Biri, nukë dotë shohë jetë, po zëmërat' e Perëndisë mbetetë mb'atë.

Krye 4

¹ Zoti pra si e mori vesh, se Farisenjtë dëgjuanë, se Jisuj bën e pagëzon më tepërë nxënës se Joani, ² (Ndonëse Jisuj vetë nukë pagëzonte, po nxënësit' e ati); ³ La Judhenë, edhe vate përsëri ndë Galilet. ⁴ Edhe duhej të shkonte ndëpër Samarit.

⁵ Vjen pra ndë një qytet të Samarisë që thuhetë Sihar, afër' **ati** vëndit që j'a dha Jakovi Josifit birit të ti. ⁶ Edhe atje ishte një pus i Jakovit. Jisuj pra passi ishte lodhurë nga udha, kështu ndënjti për anë pusit; **edhe** ora ishte sindonja gjashtë.

⁷ Vjen një grua nga Samaria të nxjerrë ujë. Jisuj i thot' asaj, Ep-më të pi; ⁸ Sepse nxënësit' e ati kishinë vaturë ndë qytet, për të blerë të-ngrëna. ⁹ I thotë pra ati gruaja Samarite, Qysh ti, dyke qënë Judhe, kërkon të pish prej meje, që jam **një** grua Samarite? - Sepse Judhenjtë nukë shoqëronjënë me Samaritëtë.

¹⁰ Jisuj upërgjeq e i tha asaj, Po të dinje dhurëtin' e Perëndisë, edhe cili është ay që të thotë, Ep-më të pi, ti kishnje për të lypurë prej ati, edhe **ay** kishte për të dhënë ty ujë të-gjallë. ¹¹ Gruaja i thotë, Zot, as kovë ke, edhe pusi është i-thellë; nga e ke ti pra ujët' e-gjallë? ¹² Mos je ti më i-math se ati ynë Jakov, i-cili na ka dhënë këtë pus, edhe vet' ay pinte nga ky, edhe të bijt' e ati, edhe bagëtiti' e ati? ¹³ Jisuj upërgjeq e i tha asaj, Kushdo që pi nga këta ujë, dot'i vijnë et përsëri; ¹⁴ Po ay që pi nga ujëtë që dot'i ap unë, nukë dot'i vijnë et për **gjithë** jetënë; po ujëtë, që dot'i ap unë, dot'i bënetë burim uji që buron për jetë të-përjetëshme. ¹⁵ Gruaja i thotë, Zot, ep-më këta ujë, që të mos më vijnë et, as të mos vijn këtu të nxjer ujë.

¹⁶ Jisuj i thot' asaj, Ecë, thirrë burrinë t'ënt, edhe eja këtu. ¹⁷ Gruaja upërgjeq e tha, S'kam burrë. Jisuj i tha asaj, Mirë the, se s'kam burrë; ¹⁸ Sepse ke marrë pesë burra, edhe ay, që ke ndashti, nuk është burri yt; këtë e fole me të-vërtetë.

¹⁹ Gruaja i thotë, Zot, po shoh, se ti je profit. ²⁰ Atëritë t'anë ndë këtë mal ufalné; e ju thoni, se ndë Jerusalem është vëndi, ku duhetë të falemi. ²¹ Jisuj i thot' asaj, Grua, besomë, se vjen një orë, kur nukë dot'i faleni Atit as ndë këtë mal, as ndë Jerusalem. ²² Ju i faleni ati që nukë dini; neve i falemi ati që dimë; sepse shpëtimi është nga Judhenjtë. ²³ Po vjen një orë, edhe ndashti është, kur falëtorët' e-vërtetë dot'i falenë Atit me frymë e me të-vërtetë; sepse edhe Ati të-këtilillë kërkon **të jenë** ata që i falenë ati. ²⁴ Perëndia është frymë, edhe ata që i falenë duhetë të falenë me frymë e me të-vërtetë.

²⁵ Gruaja i thotë, E di se vjen Messia, ay që thuhetë Krisht; ay kur të vijnë, dotë na apë zë për të-gjitha. ²⁶ Jisuj i thot' asaj, Unë që të flas jam **ay**.

²⁷ Edhe mbi këto **fjalë** erthnë nxënësit' e ati, edhe uçuditnë se fliste me grua; po asndonjë s'tha, Ç'kërkon? a, Ç'flet me atë?

²⁸ Gruaja pra la shtëmbën' e saj, edhe vate ndë qytett, edhe u thotë njerëzet,

²⁹ Ejani e shihni **një** njeri, që më tha gjithë sa kam bërë; vallë mos është ky Krishti?

³⁰ Duallnë pra nga qyteti, edhe erthnë tek ay.

³¹ Edhe ndë mest **të këtyre fjalëve** nxënësit' i luteshinë, dyke thënë, Ravvi, ha.

³² Po ay u tha atyre, Unë kam të ha **një** të-ngrënë, që ju nuk' e dini. ³³ Nxënësitë pra i thoshinë njëri tjetërit, Mos i pru njeri të hajë?

³⁴ Jisuj u thot' atyre, Të-ngrënë të im është të bënj dashurimn' e ati që më ka dërguarë, edhe të mbaronj punën' e ati. ³⁵ Nukë thoni ju, Se jan' edhe katrë muaj, edhe vjen të-korrëtë? Na tek po u them juve, Ngrini përjetë sytë t'uaj, edhe shihni aratë, se janë tashi të-bardha për të korrë. ³⁶ Edhe ay që korr merr pagë, edhe mbleth pemë për jetë të-përjetëshme, që të gëzonetë bashkë edhe ay që mbjell edhe ay që korr. ³⁷ Sepse mbë këtë e-vërtetë është fjala, Se tjetër' është' ay që mbjell, edhe tjetër' ay që korr. ³⁸ Unë u dërgova juve të korni atë, për të-cilënë juve s'jeni munduarë; të-tjerë umunduanë, edhe ju hytë ndë mundimt t'atyreve.

³⁹ Edhe prej ati qyteti shumë nga Samaritëtë besuanë për fjalën' e gruasë që dëshmoj, Se më tha gjithë sa kam bërë. ⁴⁰ Samaritëtë pra si erthnë tek ay, i luteshinë të mbesë për'an' atyreve. Edhe mbeti atje dy dit. ⁴¹ Edhe shumë më tepërë **njerës** besuanë për fjalën' e ati; ⁴² Edhe gruasë i thoshinë, Se nukë besojmë më për fjalënë t'ënde; sepse neve e dëgjuamë, edhe e njohmë se ky është me të-vërtetë Shpëtimtari i botësë, Krishti.

⁴³ Edhe pas dy ditsh doli prej andej, edhe vate ndë Galilet. ⁴⁴ Sepse vetë Jisuj dëshmoj, se **asndonjë** profit s'ka nder ndë dhet të ti. ⁴⁵ Kur erdhi pra ndë Galilet, Galileasit' e pritnë, passi kishinë parë gjithë sa bëri ndë Jerusalem ndë të-kremtet; sepse edhe ata kishin' ardhurë për të-kremtenë. ⁴⁶ Jisuj pra erdhi përsëri ndë Kana të Galilesë, ku kishte bërë ujëtë verë.

Edhe ishte një njeri mbretërie, djal' i të-cilit ishte i-sëmurë ndë Kapernaum. ⁴⁷ Ky kur dëgjoj, se Jisuj erdhi nga Judhea ndë Galilet, vate tek ay, edhe i lutej të sbresë e të shëronjë të birr' e ati; Sepse ishte për të vdekurë. ⁴⁸ Jisuj pra i tha, Ndë mos pafshi shënja e çudira, s'kini për të besuarë. ⁴⁹ Njeriu i mbretërisë i thotë, Zot, sbrist para se të vdesë çuni im. ⁵⁰ Jisuj i thotë, Ecë, se yt bir rron. Edhe njeriu i besoj fjalësë që i tha Jisuj, edhe iku. ⁵¹ Edhe tek po sbriste, shërbëtorët' e ati upoqnë me atë, edhe i dhanë zë, Se yt bir rron. ⁵² I pyeti pra mbë ç'orë ubë më mirë. Edhe i thanë, Se dje mbë të-shtattënë orë e lanë ethetë. ⁵³ I ati pra e kupëtoj se **këjo ubë** mb'atë orë që i tha Jisuj, Se yt bir rron; edhe besoj ay edhe gjithë shtëpi' e ati.

⁵⁴ Jisuj bëri përsëri këtë çudi të-dytë, si erdhi nga Judhea ndë Jerusalem.

Krye 5

¹ Pas këtyre ishte **një** e-kremte e Judhenjet; edhe Jisuj hipi ndë Jerusalem.

² Edhe ndë Jerusalem afërë **derës'** së dhënet është një pellk **uji** që quhetë Ebraisht Vithesda, edhe ka pesë kamare. ³ Ndër këto dirgjej shumë shumicë të-sëmurësh, të-verbërësh, të-çalësh, të-thatësh që pritninë të-luajturit' e ujit. ⁴ Sepse kohë mbë kohë sbriste një ëngjëll ndë pellkt, edhe trazonte ujëtë; cili pra të hynte më përpara, pas të-trazuarit t'ujit, bënej i-shëndoshë prej çdo farë smundjeje që të kishte.

⁵ Edhe atje ishte një njeri, që ishte i-sëmurë tri-dhjet' e tetë vjet. ⁶ Jisuj kur e pa këtë se po dirgjej, edhe mori vesh se prej shumë kohe ndashti ishte **i-sëmurë**, i thotë. A do të bënesh i-shëndoshë? ⁷ I sëmuri i upërgjeq, Zot, s'kam njeri të më vërë ndë pellkt, kur trazonet' ujëtë; sepse tek po vinj unë, tjetërë sbret përpara meje. ⁸ Jisuj i thotë, Çohu, ngri shtratinë t'ënt, edhe ecë. ⁹ Edhe për-një-here

njeriu ubë i-shëndoshë, edhe ngriti shtratin' e ti, edhe ecënte. Edhe atë ditë ishte e-shëtunë.

¹⁰ Judhenjtë pra i thoshin' ati që ushërua Esht' e-shëtunë; nuk' është' e udhësë të ngresh shtratinë. ¹¹ Ay u upërgjeq atyre, Ay që më shëroj më tha, Ngri shtratinë t'ent, edhe ecë. ¹² E pyetnë pra, Cili është' ay njeri që të tha, Ngri shtratinë t'ent edhe ecë? ¹³ Po ay që ushërua nukë dinte cili është'; Sepse Jisuj ushtëmenk, sepse kishte shumë gjindje nd'atë vent.

¹⁴ Pastaj Jisuj e gjen atë ndë hieroret, edhe i tha, Na tek ubëre i-shëndoshë; mos bëj më faj, që të mos të bënetë ndonjë gjë m'e keqë. ¹⁵ Njeriu pra shkoj, edhe u dha zë Judhenjet, se ay që e bëri të-shëndoshë është' Jisuj.

¹⁶ Edhe përاندaj Judhenjtë e ndiqninë Jisunë, edhe kërkoninë t'a vritninë, sepse bënte këto ditën e-shëtunë. ¹⁷ Po Jisuj upërgjeq atyre, Im Atë punon gjer ndashti, edhe unë punonj. ¹⁸ Përاندaj Judhenjtë më tepërë kërkoninë t'a vritninë, sepse jo vetëmë e prishte të-shëtunën, po edhe **se** thoshte, se Perëndia është' i ati, duke bërë vetëhen' e ti si-një-një me Perëndinë.

¹⁹ Jisuj pra upërgjeq e u tha atyre,

Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, Biri s'munt të bënjë asgjë prej vetiu, ndë mos paftë Atinë dyke bërë këtë; sepse ato që bën ay, këto i bën gjithashtu edhe Biri. ²⁰ Sepse Ati e do Birinë, edhe i dëften gjith'ato që bën vetë; edhe dot' i dëftenjën punëra më të-mëdha se këto, që të çuditni ju. ²¹ Sepse sikundrë Ati ngjall të-vdekuritë edhe ep jetë, kështu edhe Biri u ep jetë atyreve që të dojë. ²² Sepse Ati nukë gjykon asndonjë, po gjithë gjyqinë j'a dha Birit, ²³ që të-gjithë të nderonjënë Birinë, sikundrë nderonjën' Atinë. Ay që nukë nderon Birinë, nukë nderon Atinë që e ka dërguarë.

²⁴ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, se ay që dëgjon fjalënë t'ime, edhe i beson ati që më ka dërguarë, ka jetë të-përjetëshme, edhe ndë gjyq nukë vjen, po shkoj prej vdekjesë ndë jetët. ²⁵ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, se vjen një orë, edhe ndashti është', kur të-vdekuritë kanë për të dëgjuarë zërin' e të Birit të Perëndisë, edhe ata që dëgjonjënë dotë rronjënë. ²⁶ Sepse sikundrë Ati ka jetë ndë vetëhet të ti, kështu i dha edhe të Birit të ketë jetë ndë vetëhet të ti; ²⁷ Edhe i dha pushtet të bënjë edhe gjyq, sepse është' Bir njeriu.

²⁸ Mos uçuditni për këtë; se vjen një orë, ndë të-cilët gjith'ata **që janë** ndëpër varret dotë dëgjonjënë zërin' e ati; ²⁹ Edhe dotë dalënë ata që kanë bërë të-mira ndë të-ngjallurë jete; po ata që kanë punuarë të-liga, ndë të-ngjallurë gjyqi.

³⁰ Unë s'munt të bënj asgjë prej vetëhesë s'ime. Sikundrë dëgjonj, gjukonj; edhe gjyqi im është' i-drejtë; sepse s'kërkonj dashurimnë t'im, po dashurimn' e (Atit) që më dërgoj. ³¹ Unë ndë dëshmoftsha për vetëhenë t'ime, dëshmimi im nuk' është' i-vërtetë. ³² Tjetërë është' ay që dëshmon për mua; edhe e di, se dëshmimi që-dëshmon për mua është' i-vërtetë. ³³ Ju dërguatë të Joani, edhe **ay** dëshmoj të-vërtetënë. ³⁴ Edhe unë nuk' e marr dëshmimnë prej njeriu; po them këto, që të shpëtoni ju. ³⁵ Ay ishte kandili që digjetë e bën dritë; edhe ju deshtë të gëzoheni për pak kohë ndë dritët t'ati.

³⁶ Po unë e kam dëshmimnë më të-math se të Joanit; sepse ato punëra që më dha Ati që t'i mbaronj, ato punëratë që bënj unë, dëshmonjënë për mua, se Ati më ka dërguarë. ³⁷ Edhe Ati që më dërgoj, ay dëshmon për mua. As zërin' e ati s'e keni dëgjuarë kurrë, as faqen' e ati s'e kini parë. ³⁸ Edhe fjal' e ati s'ka të-ndënjurë ndër ju, sepse ju nuk' i besoni këti që dërgoj ay. ³⁹ Vëzhgoni shkronjatë, sepse ju kujtoni se ndër ato keni jetë të-përjetëshme; edhe ato jan' ato që dëshmonjënë për mua. ⁴⁰ Po s'doni të vini tek unë, që të keni jetë. ⁴¹ Nukë marr lavdi prej njerëzish; ⁴² Po u njoha juve, se s'keni dashurin' e Perëndisë ndër vetëhet t'uaj. ⁴³ Unë kam ardhurë mb'emërit të t'im Eti, e nukë më prisni; nd'arthtë **ndonjë** tjetërë mb'emërit

të ti, dot'e prisni atë. ⁴⁴ Qysh muntni të besoni ju që merrni lavdi njeri prej tjetërit, edhe nukë kërkoni lavdinë që është prej të-vetëmit Perëndi?

⁴⁵ Mos kujtoni, se unë dot'u përflas juve tek Ati; ka kush t'u përflasë juve, Moisiu, mbë të-cilinë ju shprryëtë. ⁴⁶ Sepse po t'i kishitë besuarë Moisiut, dotë më besonit' edhe mua; sepse ay shkroj për mua. ⁴⁷ Po ndë qoftë se nuk' u besoni të-shkruaravet t'ati, qysh dot'u besoni fjalëvet të mia?

Krye 6

¹ Pastaj Jisuj shkoj përtej detit të Galileesë, të Tiveriadhësë; ² Edhe shumë gjindje i vanë pas, sepse shihninë çudirat' e ati që bënte mbi të-sëmurët. ³ Edhe Jisuj hipi ndë malt, edhe rrinte atje bashkë me nxënësit' e ti.

⁴ Edhe ishte afërë pashka, e-kremteja e Judhenjet.

⁵ Jisuj pra kur ngriti sytë, edhe pa se po vinte shumë gjindje tek ay, i thotë Filipit, Nga dotë blemë bukë, që të hanë këta? ⁶ (Edhe thoshte këtë, që t'a provonte; sepse ay e dinte seç dotë bënte.) ⁷ Filipi i upërgjeq, Dy qint dinarë bukë nuk' u dalën' atyre, që të marrë nga një çikë gjithë-sicili nga ata.

⁸ Andhreu i vëllaj i Simon Pjetrit, një nga nxënësit' e ati, i thotë, ⁹ Këtu është një çun i-vogëlë që ka pesë bukë të-elpta, edhe dy pishqe; Po ç'janë këto për kaqë **veta**?

¹⁰ Edhe Jisuj tha, Thoj-u-ni njerëzet të rrinë përdhe. Edhe ishte shumë bar nd'atë vënt. Ndëjnë pra burratë sindonja pesë mijë veta me numërë. ¹¹ Edhe Jisuj mori bukëtë, edhe si ufal ndersë, u'a ndau nxënëset, edhe nxënësitë atyre që kishinë ndënjurë përdhe; kështu edhe prej pishqevet sa desh. ¹² Edhe si unginjë, u thotë nxënëset të ti, Mblithni copatë që kanë tepëruarë, që të mos humbasë gjë. ¹³ I mblotnë pra, edhe mbushnë dy-mbë-dhjetë kofinë me copa nga të pesë bukët' e-elpta që u tepëruanë atyreve që hëngrë.

¹⁴ Njerëzitë pra, kur panë çudinë që bëri Jisuj, thoshinë, Se me të-vërtetë ky është **ay** profiti që ka për të ardhurë ndë botët. ¹⁵ Jisuj pra si e kupëtoj, se doninë të vininë, e t'a rrëmbeninë, që t'a bëninë mbret, iku përsëri ndë malt ay vetëmë.

¹⁶ Edhe si ungrys, nxënësit' e ati sbritnë ndë dett; ¹⁷ Edhe hynë ndë lundrët, edhe shkuanë përtej detit ndë Kapernaum. Edhe ndashti ishte bërë errëtë, edhe Jisuj s'kiste ardhurë tek ata; ¹⁸ Edhe deti po ngrihej, se po frynte er' e-madhe. ¹⁹ Passi vozitnë pra sindonja një-zet e pesë a tridhjetë stadhe, shohënë Jisunë dyke ecurë mbi dett, edhe dyke ardhurë afërë lundrësë; edhe ufrikësuanë. ²⁰ Po ay u thot' atyre, Unë jam, mos ufrikësoni. ²¹ Deshnë pra t'a marrënë ndë lundrët; edhe për-një-here lundra ugjënt mb'atë dhe që vininë.

²² Mbë të-nesërmet gjindja që kishte ndënjurë përtej detit, kur panë, se s'ishte atje tjetërë lundrëzë, veç një, ajo, ndë të-cilët hynë nxënësit' e ti, edhe se nukë hyri Jisuj ndë lundrëzët bashkë me nxënësit' e ti, po vetëmë nxënësit' e ati, shkuanë; ²³ (Edhe të-tjera lundrëza erthnë nga Tiveriadha afër' ati vëndi ku hëngrrë bukënë, passi ufal ndersë Zoti;) ²⁴ Gjindja pra kur pa, se Jisuj nuk është atje, as nxënësit' e ati, hipnë edhe ata ndëpër lundrat, edhe erthnë ndë Kapernaum dyke kërkuarë Jisunë.

²⁵ Edhe si e gjetnë përtej detit, i thanë, Ravvi, kur erdhe këtu? ²⁶ Jisuj u upërgjeq atyre e tha, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, më kërkoni, jo sepse patë çudira, po sepse hëngrrëtë nga bukëtë edhe unginjtë. ²⁷ Mos punoni për ushqiminë që prishetë, po për ushqiminë që mbetetë për jetë të përjetëshme, të-cilinë dot'u apë juve i Bir' i njeriut; sepse këtë e vulosi Ati, Perëndia.

²⁸ I thanë pra, Ç'të bëjmë, që të punojmë punërat' e Perëndisë? ²⁹ Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Këjo është pun' e Perëndisë, t'i besoni ati që ka dërguar' ay.

³⁰ I thanë pra, Ç'shënjë bën pra ti, që të shohëmë, e të të besojmë ty? Ç'punon?
³¹ Atëritë t'anë hëngrrë mannënë ndë shkretëtirtë, sikundrë është shkruarë, "Bukë nga qielli u dha atyre të hanë." ³² Jisuj pra u tha atyre, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, Moisiu nuk' u dha juve bukënë nga qielli; po im Atë u ep juve bukën' e-vërtetë nga qielli. ³³ Sepse buk' e Perëndisë është ay që sbret nga qielli, edhe që i ep jetë botësë.

³⁴ I thanë pra, Zot, ep-na përherë këtë bukë.

³⁵ Edhe Jisuj u tha atyre, Unë jam buk' e jetësë; ay që vjen tek unë, nukë dotë ketë uri; edhe ay që më beson, nukë dotë ketë et kurrë. ³⁶ Po u thashë juve, se edhe më patë edhe nukë besoni. ³⁷ Gjithë ç'më ep Ati, dotë vinjë tek unë; edhe atë që të vinjë tek unë, nukë dot'e nxjer jashtë; ³⁸ Sepse kam sbriturë nga qielli, jo për të bërë dashuriminë t'im, po dashurimin' e ati që më ka dërguarë. ³⁹ Edhe ky është dashurimi i Atit që më ka dërguarë, **prej** gjithë ç'më ka dhënë të mos humbas asgjë, po t'a ngjall ndë ditët të-pastajme. ⁴⁰ Edhe ky është dashurimi i ati që më ka dërguarë, kushdo që sheh Birinë e i beson, të ketë jetë të-përjetëshme; edhe unë dot'a ngjall ndë ditët të-pastajme.

⁴¹ Judhenjtë pra murmurisinë për atë, se tha, Unë jam buka që sbrita nga qielli;
⁴² Edhe thoshinë, Nuk' është ky Jisuj, i bir' i Josifit, të-cilit neve i njohëmë t'an' edhe t'ëmënë; qysh thotë pra ky, Se kam sbriturë nga qielli?

⁴³ Jisuj pra upërgjeq e u tha atyre, Mos murmurisni ndë mest t'uaj. ⁴⁴ Asndonjë s'munt të vinjë tek unë, ndë mos e heqtë Ati që më ka dërguarë; edhe unë dot'a ngjall atë ndë ditët të-pastajme. ⁴⁵ Është shkruarë ndë profitërit, "Edhe të-gjithë dotë jenë të-mësuarë nga Perëndia." Kushdo pra që ka dëgjuarë prej Atit, edhe është mësuarë, vjen tek unë. ⁴⁶ Jo se ka parë ndonjë Atinë, veç ay që është nga Perëndia; ky e ka parë Atinë. ⁴⁷ Me të-vërtetë po u them juve, Ay që më beson ka jetë të-përjetëshme. ⁴⁸ Unë jam buk' e jetësë. ⁴⁹ Atëritë t'uaj hëngrrë mannënë ndë shkretëtirët, edhe vdiqnë. ⁵⁰ Këjo është buka që sbret nga qielli, që të hajë ndonjë prej asaj, edhe të mos vdesë. ⁵¹ Unë jam buk' e-gjallë që sbriti nga qielli. Ndë hëngrëtë njeri prej kësaj buke, dotë rronjë për gjithë jetënë. Edhe buka që dot'a ap unë, është mishi im, të-cilinë unë dot'a ap për jetën' e botësë.

⁵² Judhenjtë pra haheshinë njëri me tjetrinë, dyke thënë, Qysh munt të na apë ky të hamë mishin' **e atif**?

⁵³ Jisuj pra u tha atyre, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, Ndë mos hëngrëshi mishin' e të Birit të njeriut, edhe ndë mos pifshi gjakun' e ati, s'keni jetë ndë vetëhet t'uaj. ⁵⁴ Ay që ha mishinë t'im, edhe pi gjakunë t'im, ka jetë të-përjetëshme, edhe unë dot'a ngjall ndë ditët të-pastajme. ⁵⁵ Sepse mishi im është me të-vërtetë ushqim, edhe gjaku im është me të-vërtetë të-pirë. ⁵⁶ Ay që ha mishinë t'im, edhe pi gjakunë t'im, mbetetë tek unë, edhe unë tek ay. ⁵⁷ Sikundrë më dërgoj Ati që rron, edhe unë rronj për Atinë, **kështu** edhe ay që ha mua, dotë rronjë edhe ay për mua. ⁵⁸ Këjo është buka që sbriti nga qielli; jo sikundrë atëritë t'anë hëngrrë mannënë, edhe vdiqnë; ay që ha këtë bukë, dotë rronjë për gjithë jetënë.

⁵⁹ Këto tha ndë sinagogjit dyke mësuarë ndë Kapernaum.

⁶⁰ Shumë **veta** nga nxënësit' e ati kur dëgjuanë, thanë, Këjo fjalë është e-ashpërë; cili munt t'a dëgjonjë? ⁶¹ Edhe Jisuj si e kupëtoj ndë vetëhet, se nxënësit' e ti po murmurisinë për këtë **fjalë**, u tha atyre, Këjo uskandhais juve? ⁶² **Ç'dotë thoni** pra, ndë qoftë se shihni të Birin e njeriut dyke hipurë atje ku ishte më përpara? ⁶³ Fryma është ajo që ep jetë; mishi nukë vëjen asgjë; fjalëtë që u flas unë juve, janë frymë, edhe janë jetë. ⁶⁴ Po janë ca prej jush që nukë besonjënë. Sepse Jisuj e dinte që ndë kryet, cilëtë jan' ata që s'besonjënë, edhe cili është ay që dot'a

trathëtonte. ⁶⁵ Edhe thoshte, Përandaj u thashë juve, se asndonjë s'munt të vinjë tek unë, ndë mos i është dhënë prej t'im Eti.

⁶⁶ Që mb'atë herë pra shumë nga nxënësit' e ti ukthyenë prapa, edhe nuk' ecninë më bashkë me atë.

⁶⁷ Jisuj pra u tha të dy-mbë-dhjetëvet, Mos doni të ikëni edhe ju? ⁶⁸ Simon Pjetri i upërgjeq pra ati, Zot, Te cili të vemi? **ti** ke fjalë jete së-përrjetëshme. ⁶⁹ Edhe neve kemi besuarë, edhe e kemi njohurë, se ti je Krishti i Bir' i Perëndisë (së-gjallë). ⁷⁰ Jisuj pra u upërgjeq atyre, A nuk' u sgjodha unë juve të dy-mbë-dhjetët? Po një prej jush është djall. ⁷¹ Edhe thoshte për Judhë Iskariotinë, **të birin'** e Simonit; sepse ky, ndonëse ishte një prej të dy-mbë-dhjetëvet, e kishte për të trathëtuar' atë.

Krye 7

¹ Edhe pas këtyre **fjalëve** Jisuj ecënte ndë Galilet; sepse s'donte të ecënte ndë Judhet, sepse Judhenjtë kërkoninë t'a vrisninë.

² Edhe ishte afër' e-kremteja e Judhenjet, tendë-ngrehëja. ³ Të vëllezërit' e ti pra i thanë, Ikë së-këtejmi, edhe ecë ndë Judhet, që të shohën' edhe nxënësit' e tu punërat' e tua që bën; ⁴ Sepse asndonjë s'bën gjë fshehurazi, edhe kërkon vetë të jet' i-çfaqurë. Ndë bën këto, çfaq vetëhenë t'ënde ndë botët. ⁵ Sepse as të vëllezërit' e ti nuk' i besoninë. ⁶ Jisuj u thotë pra atyre, Koha ime edhe s'ka ardhurë, po koha juaj është përherë gati. ⁷ Bota s'munt t'u ketë mëri juve; po mua më ka mëri, sepse unë dëshmonj për atë, se punërat' e asaj janë të-liga. ⁸ Ju hipni ndë këtë të-kremte; unë (edhe) nukë vete ndë këtë të-kremte, sepse koha ime edhe s'është mbushurë.

⁹ Edhe si u tha atyre këto, mbeti ndë Galilet. ¹⁰ Edhe si hipnë të vëllezërit' e ati, hipi edhe ay ndë të-kremtet, jo faqeza, po si fshehurazi.

¹¹ Judhenjtë pra e kërkoninë ndë të-kremtet, edhe thoshinë, Ku është ay? ¹² Edhe ishte për atë shumë murmuri ndë mest të gjindjesë; Ca thoshinë, Se është i-mirë; e të-tjerë thoshinë, Jo; po gënjen gjindjenë. ¹³ Po asndonjë nukë fliste sheshit për atë, nga frika e Judhenjet.

¹⁴ Edhe ndashti tek ishte përgjysmë e-kremtja, Jisuj hipi ndë hieroret, edhe mësonte. ¹⁵ Edhe Judhenjtë çuditëshinë, dyke thënë, Qysh di ky dituri pa mësuarë?

¹⁶ Jisuj u upërgjeq atyre, e tha, Mësimi im nuk' është imi, po i ati që më ka dërguarë. ¹⁷ Ndë do ndonjë të bënë dashurimn' e ati, dotë njohë për mësimnë, nd'është nga Perëndia, apo ndë flas unë prej vetëhesë s'ime. ¹⁸ Ay që flet prej vetëhes' së ti, kërkon lavdin' e ti; po ay që kërkon lavdin' e ati që e ka dërguarë, ky është i-vërtetë, edhe shtrëmbëri tek ay nukë ka. ¹⁹ A nuk' u dha juve nominë Moisiu? edhe asnjë prej jush s'bën nominë. Përse kërkonit të më vrisni?

²⁰ Gjindja upërgjeq e tha, ke djallinë. Cili kërkon të të vrasë?

²¹ Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Një punë bëra, edhe të-gjithë çuditëni. ²² Përandaj Moisiu u ka dhënë juve rrethpresjenë, (jo se është nga Moisiu, po nga atëritë,) edhe të-shëtunë rrethprisni njeri. ²³ Ndë qoftë se njeriu merr rrethpresje **ditën'** e-shëtunë, që të mos prishet nom' i Moisiut, mbë mua zëmëroneni, sepse një njeri të-tërë e bëra të-shëndoshë ditën' e-shëtunë? ²⁴ Mos gjykoni për faqe, po gjykoni gjyqin' e-drejtë.

²⁵ Ca prej Jerolimitëvet thoshinë, Nuk' është ky që kërkoninë t'a vrasënë?

²⁶ Po na tek flet ndër sy, edhe s'i thonë asgjë. Mos e njohnë me të-vërtetë të-parëtë, se ky është me të-vërtetë Krishti? ²⁷ Po këtë e dimë nga është; po kur vjen Krishti, asndonjë s'e di nga është.

²⁸ Jisuj pra thërriti dyke mësuarë ndë hieroret, edhe tha, Edhe mua më dini, edhe nga jam e dini; edhe s'kam ardhurë prej vetiu, po është i vërtetë ay që më ka

dërguarë, të-cilinë ju nuk' e dini; ²⁹ Po un' e di atë sepse jam prej ati, edhe ay më dërgoj.

³⁰ Kërkoninë pra t'a zënë; po asndonjë s'vuri dorënë mbi atë, sepse edhe s'i kishte ardhurë ora.

³¹ Edhe shumë **veta** prej gjindjesë i besuanë, edhe thoshinë, Se kur të vinjë Krishti, mos dotë bënë më shumë shënja se këto që bëri ky?

³² Farisenjtë dëgjuanë gjindjenë se po pishpëllinjënë këto për atë; edhe dërguanë Farisenjt' edhe kryepiftëritë shërbëtorë që t'a zënë. ³³ Jisuj pra u tha (atyre), Edhe pak kohë jam bashkë me ju, edhe vete tek ay që më dërgoj. ³⁴ Dotë më kërkon, e nukë dotë më gjeni; Edhe **atje** ku jam unë ju s'munt të vini. ³⁵ Judhenjtë pra thanë me vetëhen' e tyre, Ku dotë vejë ky, që neve nukë dot'a gjejmë? Mos dotë vejë ndër ata që janë përndarë ndër Grekërit, e të mësonjë grekëritë? ³⁶ Ç'është këjo fjalë që tha, Dotë më kërkon, e nukë dotë më gjeni? edhe, **Atje** ku jam unë, ju s'munt të vini?

³⁷ Edhe të-pastajmenë ditë, **ditën'** e-madhe e së-kremtesë, Jisuj qëndroj e thërriti, dyke thënë, Kush të ketë et, letë vinjë tek unë, e letë pijë. ³⁸ Ay që më beson mua, sikundrë tha Shkronja, lumënj uji të-gjallë dotë rrjedhënë nga barku i ati.

³⁹ (Edhe këtë tha për Frymënë që kishinë për të marrë ata që dot'i besoninë; sepse edhe s'ishte **dhënë** Frym' e-Shënjtëruarë; sepse Jisuj edhe s'ishte lavduruarë.)

⁴⁰ Shumë **veta** pra prej gjindjesë kur dëgjuanë këtë fjalë, thoshinë, Ky është me të-vërtetë profiti. ⁴¹ Të-tjerë thoshinë, Ky është Krishti. Po të-tjerë thoshinë, Mos vjen Krishti nga Galilea? ⁴² Nukë tha shkronja, se Krishti vjen nga far' e Dhavidhit, edhe nga fshati Vithleem, **që** ku ishte Davidhi? ⁴³ Ubë pra një çarje ndër gjindjet për atë. ⁴⁴ Edhe ca prej atyreve doninë t'a zininë; po asndonjë s'vuri duartë mbi atë.

⁴⁵ Erthnë pra shërbëtorëtë te kryepiftërit' e te Farisenjtë, edhe ata u than' atyre, Përse s'e prutë? ⁴⁶ Shërbëtorëtë upërgjeqnë, Askurrë **ndonjëherë** s'ka folurë njeri kështu, posi ky njeri. ⁴⁷ Farisenjtë pra u upërgjeqnë atyre, Mos ugënjyet' edhe ju? ⁴⁸ Mos i ka besuarë ati ndonjë prej të-parëvet a prej Farisenjvet? ⁴⁹ Po këjo gjindje që s'di nomnë, janë të mallëkuarë.

⁵⁰ U thot' atyre Nikodhimi, (ay që pat ardhurë natënë tek ay, i-cili ishte një prej atyre.) ⁵¹ Mos e gjykon njerinë nomi ynë, pa dëgjuarë më përpara prej ati, e pa marrë vesh seç bën. ⁵² Upërgjeqnë e i thanë, Mos je edhe ti nga Galilea? vëzhgo e shih, se profit nga Galilea nuk' është ngriturë.

⁵³ Edhe gjithë-sicili vate ndë shtëpit të ti.

Krye 8

¹ Edhe Jisuj vate ndë malt t'ullinjvet.

² Edhe mbë të-vagulluarët erdhi përsëri ndë hieroret, edhe gjithë llauzi vinte tek ay; edhe **ay** ndënji e i mësonte.

³ Edhe shkronjësit' e Farisenjtë i bjenë një grua të-zënë ndë kurvëri, edhe si e vunë ndë mest, ⁴ I thonë, Mësonjës, këjo grua është zënë mbi punët dyke kurvëruarë. ⁵ Edhe Moisiu ndë nomt na ka porositurë të-tillatë **gra** të vritenë me gurë; ti pra ç'thua? ⁶ Edhe këtë e thoshinë dyke ngarë atë, që të kenë me se t'a përflasënë. Po Jisuj unjnt, e shkruante me gishtinë mbë dhet. ⁷ Edhe passi qëndroninë dyke pyetur' atë, ungrit, e utha atyre, I-pafajmi prej jush, **ky** më përpara letë hedhë gurinë mbi atë. ⁸ Edhe përsëri unjnt, e shkruante mbë dhet. ⁹ Edhe ata kur dëgjuanë, edhe pasi qërtoneshinë prej ndërgjegjesë, zunë të dilninë jashtë një nga një, që prej pleqvet e gjer mbë të-fundëshmit; edhe Jisuj mbeti vetëmë, edhe gruaja ishte dyke ndënjurë ndë mest. ¹⁰ Edhe Jisuj si ungrit, edhe nukë pa asndonjë veç gruasë, i tha asaj, grua, ku jan' ata që të përfllisinë? asndonjë s'të

dëno? ¹¹ Edhe ajo tha, Asndonjë, Zot. Edhe Jisuj i tha, As unë nuk të dënonj; shko, edhe mos fëje më.

¹² Jisuj pra përsëri u foli atyre, dyke thënë, Unë jam drit' e botësë; ay që më vjen pas, nukë dot' ecënjë nd'errësirët, po dotë ketë dritën' e jetësë.

¹³ Farisenjtë pra i thanë, Ti dëshmon për vetëhenë t'ënde; dëshmimi yt nuk' është i-vërtetë. ¹⁴ Jisuj upërgjeq e u tha atyre, Edhe ndë dëshmoftsha unë për vetëhenë t'ime, dëshmimi im është i-vërtetë, sepse e di nga erdha, e ku vete; po ju s'e dini nga erdha, e ku vete. ¹⁵ Ju gjykoni pas mishit; unë nukë gjykonj asnjeri. ¹⁶ Po edhe ndë gjukofsha unë, gjyqi im është i-vërtetë; sepse nukë jam vetëmë, po unë edhe Ati që më dërgoj. ¹⁷ Edhe ndë nomt t'uaj është shkruarë, Se dëshmimi i dy njerësve është i-vërtetë. ¹⁸ Unë jam ay që dëshmonj për vetëhenë t'ime, edhe Ati që më dërgoj dëshmon për mua. ¹⁹ I thoshinë pra, Ku është yt Atë? Jisuj upërgjeq, As mua s'më dini, as t'im Atë; po të më dinitë mua, dotë dinit' edhe t'im Atë.

²⁰ Këto fjalë i foli Jisuj ndë vëntt të thesarit, dyke mësuarë ndë hieroret; edhe asndonjë nuk' e zuri, sepse edhe s'i kishte ardhur' ora.

²¹ Jisuj pra përsëri u tha atyre, Unë po vete, edhe dotë më kërkoni, edhe dotë vdisni ndë fajt t'uaj. Ku vete unë, ju nukë munt të vini. ²² Judhenjtë pra thoshinë, Mos dotë vrasë vetëhen e ti, e përandaj thotë, **Atje** ku vete unë, ju s'munt të vini? ²³ Edhe **ay** u tha atyre, Ju jeni prej atyre që janë poshtë, unë jam prej atyre që janë lart. Ju jeni prej kësaj bote; unë nuk jam prej kësaj bote. ²⁴ U thashë pra juve, se dotë vdisni ndë fajet t'uaj; sepse ndë mos besofshi se unë jam, dotë vdisni ndë fajet t'uaj.

²⁵ I thoshinë pra, Cili je ti? Edhe Jisuj u tha atyre, **Unë jam** ay që u thashë juve që ndë kryet. ²⁶ Shumë kam për të thënë, e për të gjykuarë për ju; po ay që më dërgoj është i-vërtetë; edhe unë sa dëgjova prej ati, këto i them botësë. - ²⁷ Nukë kupëtuanë, se u thoshte për Atinë.

²⁸ Jisuj pra u tha atyre, Kur të ngrini lart të Birin' e njeriut, atëhere dotë njihni se unë jam, edhe nukë bënë asgjë prej vetëhesë s'ime, po sikundrë më mësoj im Atë, këto flas. ²⁹ Edhe ay që më dërgoj është bashkë me mua; Ati nukë më la vetëmë; sepse unë bënë përherë ato që i pëlqenjënë.

³⁰ Ay tek ishte dyke folurë këto, shumë **veta** i besuanë.

³¹ Jisuj pra u thoshte atyre Judhenjet që i kishinë besuarë, Ndë qoftë se besoni ju ndë fjalët t'ime, jeni me të-vërtetë nxënës të-mi; ³² Edhe dotë njihni të-vërtetënë, edhe e-vërteta dot' u lironjë juve.

³³ I upërgjeqnë ati, Jemi far' e Avraamit, edhe asnjëri nuk' i jemi bërë kurrë shërbëtorë; qysh thua ti, Se dotë bëheni të-liruarë? ³⁴ Jisuj u upërgjeq atyre, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, Se kushdo që bënë fajnë, shërbëtuat' i fajit është. ³⁵ Edhe shërbëtori nukë mbetetë ndë shtëpit për gjithë jetënë; po biri mbetetë për gjithë jetënë. ³⁶ Ndë u liroftë pra juve Biri, me të-vërtetë dotë jeni të-liruarë. ³⁷ E di se jeni far' e Avraamit; po kërkoni të më vrisni, sepse fjala ime nukë zë vënt ndër ju. ³⁸ Unë flas ç'kam parë përënë t'im Eti; edhe ju gjithashtu bëni ç'keni parë përënë atit t'uaj. ³⁹ I upërgjeqnë e i thanë, Ati ynë është Avraami. Jisuj u thot' atyre, Po të ishitë bij t'Avraamit, punërat' e Avraamit dotë bënitë. ⁴⁰ Po ndashti kërkoni të më vrisni, njeri që u kam folurë të-vërtetënë, që dëgjova prej Perëndisë; Avraami këtë nuk' e bëri. ⁴¹ Ju bëni punërat' e atit t'uaj.

I thanë pra ati, Neve s'kemi lindurë prej kurvërie; një atë kemi, Perëndinë.

⁴² Jisuj pra u tha atyre, Po të ishte Perëndia ati juaj, dotë më donitë; sepse unë prej Perëndisë dolla, edhe **prej ati** vinj; sepse nuk' arthçë prej vetëhesë s'ime, po ay më dërgoj. ⁴³ Përse nukë njihni të-foluritë t'im? sepse nukë munt të dëgjoni fjalënë t'ime. ⁴⁴ Ju jeni prej djallit, atit **t'uaj** edhe doni të bëni dëshirimet' e atit t'uaj. Ay ishte që ndë kryet njeri-vrasës, edhe nukë qëndron ndë të-vërtetët; sepse

të-vërtetë nukë ka tek ay. Kur flet gënjeshtrenë, flet nga të-tijatë; sepse është gënjeshtar, edhe i at' i asaj, **i gënjeshtresë**.⁴⁵ Po mua, sepse them të-vërtetënë, nukë më besoni.⁴⁶ Cili prej jush më shan për faj? po ndë them të-vërtetënë, përse s'më besoni ju?⁴⁷ Ay që është prej Perëndisë, fjalët' e Perëndisë dëgjon; përandaj ju nukë dëgjoni, sepse prej Perëndisë nukë jeni.

⁴⁸ Judhenjtë pra upërgjeqnë e i thanë, Nukë themi mirë ne, se ti je Samarit, edhe djall ke?⁴⁹ Jisuj upërgjeq, Unë djall s'kam, po nderonj t'im Atë, edhe ju më çnderoni.⁵⁰ Edhe unë s'kërkonj lavdinë t'ime; është ay që kërkon e që gjykon.⁵¹ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, Ndë ruajtë ndonjë fjalënë t'ime, nukë dotë shohë vdekje për gjithë jetënë.⁵² Judhenjtë pra i thanë, Ndashti e muarmë vesh, se ke djall. Avraami vdiq edhe profitëritë, edhe ti thua, Ndë ruajtë ndonjë fjalënë t'ime, nukë dotë ngjëronetë vdekje për gjithë jetënë.⁵³ Mos je ti më i-math se ati ynë Avraam, i-cili vdiq? edhe profitëritë vdiqnë; ti cilinë e bën vetëhenë t'ëndë?⁵⁴ Jisuj upërgjeq, Unë ndë lavduronj vetëhenë t'ime, lavdia ime s'është' asgjë; im Atë është' ay që më lavduron, për të-cilinë ju thoni se është' Perëndia juaj;⁵⁵ Edhe s'e keni njohurë, po un' e njoh; edhe ndë thënça se nuk' e njoh, dotë jem posi ju, gënjeshtar; po e njoh, edhe ruanj fjalën' e ati.⁵⁶ Avraami ati juaj gëzzonej të shohë ditënë t'ime; edhe e pa, e ugëzua.

⁵⁷ Judhenjtë pra i thanë, Pesë-dhjetë vjet edhe s'i ke, edhe Avraaminë e ke parë?⁵⁸ Jisuj u tha atyre, Me të-vërtetë, me të-vërtetë, po u them juve, Para se të lintnjë Avraami, unë jam.

⁵⁹ Ngritnë pra gurë që t'i hithninë kundr' ati; po Jisuj ufsheh, edhe doli nga hieroreja, edhe shkoj ndëpër mest t'atyreve; edhe kështu iku.

Krye 9

¹ Edhe dyke shkuarë, pa një njeri të-verbërë që prej të-lindurit.² Edhe nxënësit' e ati e pyetnë, dyke thënë, Ravvi, cili fëjeu, ky apo prindërit' e ati, që të lintnjë i-verbërë?³ Jisuj upërgjeq, As ky fëjeu, as prindërit' e ati; po që të dëftenenë punërat' e Perëndisë tek ay.⁴ Unë duhetë të punonj punërat' e ati që më dërgoj, gjersa është ditë; vjen natë, kur asdonjë s'munt të punonjë.⁵ Sa të jem ndë botët, jam drit' e botësë.

⁶ Pasi tha këto, pshtyti përdhe, edhe bëri baltë prej pështymësë, edhe leu syt' e të-verbërit me baltënë;⁷ Edhe ay i tha ati, Shko e lahu ndë pellkt të Silloamit, (që e-kthyerë do me thënë i-Dërguarë). Vate pra e ula, edhe erdhi dyke parë.

⁸ Fëqinjët pra, edhe ata që e shihninë më përpara se ishte i-verbërë, thoshinë, Nuk' është ky ay që rrinte e lypënte?⁹ Të-tjerë thoshinë, Se ky është; edhe të-tjerë, Se i shëmbëllen; **po** ay u thoshte, Se unë jam.¹⁰ I thoshinë pra, Qysh t'uhapnë sytë?

¹¹ Ay upërgjeq e tha, **Një** njeri që thuhetë Jisu bëri baltë, edhe më leu sytë, edhe më tha, Shko ndë pellkt të Silloamit, edhe lahu. Edhe si vajta e ulava, hapa sytë.

¹² I thanë pra, Ku është' ay? Thotë, Nukë di.

¹³ E bjenë te Farisenjtë atë që **ishte** njëherë i-verbërë.¹⁴ Edhe ishte e-shëtunë, kur bëri baltënë Jisuj, edhe i hapi ati sytë.¹⁵ Përsëri pra e pyetnin' edhe Farisenjtë, Qysh hapi sytë? Edhe ay u tha atyre, Vuri baltë mbi syt të mi, edhe ulava, edhe shoh.¹⁶ Ca pra prej Farisenjet thoshinë, Ky njeri nuk' është nga Perëndia, sepse nukë ruan të-shëtunënë. Të-tjerë thoshinë, Qysh munt të bënë të-tilla çudira **një** njeri fajtuar? Edhe ishte një çarje ndër mest t'atyreve.¹⁷ I thonë përsëri të-verbërit, Ti ç'thua për atë, sepse të hapi sytë? Edhe ay tha, Se është profit.

¹⁸ Judhenjtë pra nukë besuanë për atë, se ishte i-verbërë, edhe hapi sytë, gjersa thërritnë prindërit' e ati që i uhapnë sytë;¹⁹ Edhe i pyetnë dyke thënë, Ky është biri juaj, për të-cilinë ju thoni se ka lindurë i-verbërë? qysh sheh pra ndashti?

²⁰ Prindërit' e ati u upërgjeqnë atyre, e thanë, E dimë se ky është biri ynë, edhe

se ka lindurë i-verbërë; ²¹ Po qysh sheh ndashti nukë dimë; a cili i hapi sytë, neve nukë dimë; ay moshë ka, pyet-e-ni; ay dotë flasë për vetëhen' e ti.

²² Këto thanë prindërit' e ati, sepse kishinë frikë nga Judhenjtë; sepse Judhenjtë ndashti kishinë lidhurë fjalë, që ay që t'a rrëfenjë për Krisht të bënë të jashtë sinagogjisë. ²³ Përandaj prindërit' e ati thanë, Se moshë ka, pyet-e-ni.

²⁴ Thirrme pra për-së-dyti njerinë, që kishte qënë i-verbërë, edhe i thanë, Ep-lavdi Perëndisë; neve e dimë se ky njeri është fajtuar. ²⁵ Ay pra upërgjeq e tha, Nd'ështët fajtuar, nuk' e di; një di, se qeshë i-verbërë, edhe ndashti shoh. ²⁶ Edhe i thanë përsëri, Ç'të bëri? qysh t'i api sytë? ²⁷ U upërgjeq atyre, Ndashti u thashë juve, edhe nukë dëgjuatë; ç'doni përsëri të dëgjoni? mos edhe juve doni të bëhi nxënës t'ati?

²⁸ E shanë pra, edhe thanë, Ti je nxënës i ati; po neve jemi nxënës të Moisiut. ²⁹ Neve dimë se Perëndia i foli Moisiut; po këtë nuk' e dimë nga është. ³⁰ Njeriu upërgjeq e u tha atyre, Ndë këtë me të-vërtetë është çudia, se ju s'e dini nga është, edhe mua më hapi sytë. ³¹ Edhe e dimë, se Perëndia nukë dëgjon fajtorë; po ndë pastë ndonjë frikë Perëndie, edhe të bënë dashurimn' e ati, këtë e dëgjon. ³² Që prej kryes' së jetësë nuk' është dëgjuarë, se hapi njeri syt' e njëj që ka lindur' i-verbërë. ³³ Ndë mos ishte ky nga Perëndia, nukë dotë muntte të bënte asgjë. ³⁴ Upërgjeqnë e i thanë, Ti ke lindur' i-tërë ndë faje, edhe ti na mëson? edhe e nxuarnë jashtë.

³⁵ Jisuj dëgjoj, se e nxuarnë jashtë; edhe si e gjeti, i tha, I beson të Birit të Perëndisë? ³⁶ Ay upërgjeq e tha, Cili është ay, Zot, që t'i besonj? ³⁷ Edhe Jisuj i tha, Edhe e ke parë, edhe ay është që flet bashkë me ty. ³⁸ Edhe ay tha, besonj, o Zot, edhe i ufal.

³⁹ Pastaj Jisuj tha, Unë për gjyq kam ardhurë ndë këtë botë, që të shohën' ata që nukë shohënë, edhe të bënenë të-verbërë ata që shohënë. ⁴⁰ Edhe prej Farisenjet sa ishinë bashkë me atë i dëgjuanë këto, edhe i thanë, Mos jemi edhe neve të-verbërë? ⁴¹ Jisuj u tha atyre, Po të ishitë të-verbërë, nukë dotë kishitë faj; po tashti thoni, Se shohëmë; faji juaj pra mbetetë.

Krye 10

¹ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, Ay që nukë hyn nga dera ndë oborr të dhënvet, po hipën që gjetkë, ay është vjedhës edhe kursar. ² Po ay që hyn nga dera, është bariu i dhënvet. ³ Këti i hap derënë portari; edhe dhëntë dëgjonjënë zërin' e ati; edhe thërret dhënt' e ti me emërë, edhe i nxjer. ⁴ Edhe kur nxjer dhënt' e ti, vete përpara atyreve; edhe dhënt' i venë prapa, sepse e njohënë zërin' e ati. ⁵ Po të-huajit nukë dot' i venë prapa, po dot' ikënjënë prej ati; sepse nuk' e njohënë zërin' e të-huajvet.

⁶ Këtë paravoli u tha atyre Jisuj; po ata nukë kupëtuanë ç'ishinë këto që u fliste atyre.

⁷ Jisuj pra u tha atyre përsëri, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, se unë jam dera e dhënvet. ⁸ Gjithë sa erthnë para meje janë vjedhës edhe kursarë; po dhëntë nuk' u dëgjuan' atyre. ⁹ Unë jam dera; me anë t'ime ndë hyftë ndonjë, dotë shpëtonjë, edhe dotë hynjë edhe dotë dalë, edhe dotë gjenjë të-kulloturë.

¹⁰ Vjedhësi nukë vjen, veç për të vjedhur' e për të therur' e për të prishurë; un' arthçë, që të kenë jetë, edhe t'a kenë me të-tepërë. ¹¹ Unë jam bariu i-mirë; bariu i-mirë vë jetën' e ti për dhëntë. ¹² Po ay që është i-pajtuarë, edhe që është bari, të-cilit dhëntë s'janë të-tijatë, sheh ujkunë dyke ardhurë, edhe lë dhënt' e ikën, edhe ujku i rrëmben ato, edhe përndan dhëntë. ¹³ Edhe i-pajtuari ikën, sepse është i-pajtuarë, edhe s'do të dijë për dhëntë. ¹⁴ Unë jam bariu i-mirë, edhe njoh të-mijatë, edhe njihem prej të-mijavet, ¹⁵ Sikundrë më njeh Ati, edhe un' e njoh

Atinë; edhe vë jetënë t'ime për dhëntë. ¹⁶ Kam edhe të-tjera dhën, të-cilatë s'janë prej këti oborri; duhetë t'i mbleth edhe ato; edhe dotë dëgjonjënë zënë t'im; edhe dotë bënëte një tufë e një bari. ¹⁷ Përandaj Ati më do, sepse unë vë jetënë t'ime, që t'a marr përsëri. ¹⁸ Asndonjë s'e ngre prej meje, po unë e ve prej vetiu; kam pushtet t'a vë, edhe kam pushtet t'a marr përsëri. Këtë porosi mora prej t'im Eti.

¹⁹ Përsëri pra ubë një çarje ndër mest të Judhenjet për këto fjalë. ²⁰ Edhe shumë **veta** prej atyreve thoshinë, Djall ka, edhe është i-shkalluarë; ç'e dëgjoni? ²¹ Të-tjerë thoshinë, Këto fjalë nukë janë **fjalë** të-djallosuri; mos munt djalli t'u hapnjë sytë të-verbëret?

²² Edhe ubë e-kremteja e të-shënjtëruarit të hieroresë ndë Jerusalem, edhe ishte dimër.

²³ Edhe Jisuj ecënte ndë hieroret, ndë kamaret të Sollomonit. ²⁴ Judhenjtë pra e qerthëlluanë, edhe i thoshinë, Gjer kur mban ndë dyshim shpirtinë t'ënë? ndë je Krishti, na thuaj ndër sy.

²⁵ Jisuj u upërgjeq atyre, U thashë juve, edhe nukë besoni. Punëratë që bënj unë mb'emërit të t'im Eti, këto dëshmonjënë për mua. ²⁶ Po ju nukë besoni; sepse nukë jini prej dhënvet të mia. ²⁷ Sikundrë u thashë juve, dhënt' e mia dëgjonjënë zënë t'im, edhe un' i njoh; edhe më vinjënë pas. ²⁸ Edhe un' u ap atyre jetë të-përrjetëshme; edhe nukë dotë humbasënë për **gjithë** jetënë, edhe nukë dot' i rrëmbenjë njeri ato prej dorësë s'ime.

²⁹ Im Atë, që m'i ka dhënë, është më i-math se të-gjithë; edhe asnjë s'munt t'i rrëmbenjë prej dorës' së t'im Eti. ³⁰ Unë edhe Ati jemi një.

³¹ Përsëri pra Judhenjtë rroknë gurë, që t'i bininë me gurë.

³² Jisuj u upërgjeq atyre, Shumë punëra të-mira u rrëfeva juve prej t'im Eti; për ç'punë nga ato më bini me gurë? ³³ Judhenjtë i upërgjeqnë, dyke thënë, Nukë të bjemë me gurë për punë të-mirë, po për vllasfimi, edhe sepse ti, ndonëse je njeri, e bën vetëhenë t'ënde Perëndi. ³⁴ Jisuj u upërgjeq atyre, Nuk' është shkruarë ndë nomt t'uaj, "Unë thashë, Jeni perëndira?" ³⁵ Ndë qoftë, se quajti perëndira ata, mbë të-cilët ubë fjal' e Perëndisë, (edhe shkronja s'munt të bjerë poshtë), ³⁶ Për atë që e shënjtëroj Ati, edhe e dërgoj ndë botët, ju thoni, Se **t'i** vllasfimis, sepse thashë, Jam i Bir' i Perëndisë? ³⁷ Ndë mos bënj punërat' e t'im Eti, mos më besoni, ³⁸ Po ndë bënj, edhe ndë mos më besoni mua, beso-u-ni punëravet; që të njihni e të besoni, se Ati **është** tek unë, edhe unë tek ay.

³⁹ Kërkoninë pra përsëri t'a zënë; po doli nga dora e atyreve.

⁴⁰ Edhe shkoj përsëri përtej Jordhanit, ndë vëntt ku ishte Joani përpara dyke pagëzuarë; edhe mbeti atje. ⁴¹ edhe shumë **veta** erthnë tek ay, edhe thoshinë, Se Joani nukë bëri asndonjë çudi; po gjithë sa tha Joani për këtë, ishinë të-vërteta.

⁴² Edhe atje shumë **veta** i besuan' ati.

Krye 11

¹ Edhe ishte një **njeri** i-sëmurë, **që quhej** Llazar, nga Vithania, nga fshati i Mariësë edhe i Marthësë, së motrës' s'asaj. ² (Edhe Maria ishte ajo që leu Zotinë me vaj ere, edhe fshiu këmbët' e ati me flokët' e saj, së-cilësë i vëllaj, Llazari, ishte sëmurë). ³ Të motëratë pra dërguanë, dyke thënë, Zot, na ay që do **t'i** tek është sëmurë.

⁴ Edhe Jisuj kur dëgjoj tha, Këjo sëmundje nuk' është për vdekje, po për lavdin' e Perëndi së, që të lavduronet' i Bir' i Perëndisë me anë t'asaj.

⁵ Edhe Jisuj donte Marthën' edhe të motërën' e asaj edhe Llazarinë. ⁶ Kur dëgjoj pra se është sëmurë, atëhere mbeti dy dit mb'atë vënt ku ishte. ⁷ Pastaj pas kësaj u thotë nxënëset, Letë vemi prapë ndë Judhe. ⁸ Nxënësit' i thonë, Ravvi, ndashti Judhenjtë kërkoninë të të vrisinë me gurë, edhe përsëri vete atje? ⁹ Jisuj upërgjeq,

A nukë ka dy-mbë-dhjetë orë dita? nd'ectë ndonjë ditënë, nukë pengonetë, sepse sheh dritën' e kësaj bote. ¹⁰ Po nd'ectë ndonjë natënë, pengonetë, sepse s'ka dritë nd'atë.

¹¹ Këto tha, edhe pastaj u thot' atyre, Llazari miku ynë fjejt; po vete që t'a sgonj.

¹² Nxënësit' e ti i thanë pra, Zot, ndë fjejt, dotë shpëtonjë. ¹³ Po Jisuj kishte thënë për vdekjen' e ati; po ata pandehnë se thotë për të-fjejturit' e gjumit. ¹⁴ Atëhere pra Jisuj u tha atyre faqeja, Llazari vdiq. ¹⁵ Edhe gëzonem për ju, që të besoni, sepse nukë qesh' atje; po letë vemi tek ay. ¹⁶ Thomaj pra, që thuhetë binjak, u tha bashkë-nxënëset të ti, Letë vemi edhe neve, që të vdesëmë bashkë me atë.

¹⁷ Kur erdhi pra Jisuj, e gjeti se kishte ndashti katrë dit ndë varr.

¹⁸ Edhe Vithania ishte afërë Jerusalimit sindonja pesë-mbë-dhjetë stadhe.

¹⁹ Edhe shumë **veta** prej Judhenjet kishin' ardhurë te Martha e te Maria, që t'i ngushëlloninë për të vëllan' e atyreve. ²⁰ Martha pra kur dëgjoj, se po vjen Jisuj, i doli përpara; edhe Maria rrinte ndë shtëpit.

²¹ Martha pra i tha Jisujt, Zot, t'ishnje këtu im vëlla nukë dotë vdiste. ²² Po edhe ndashti e di, se sa t'i lypënjë Perëndisë, dotë t'i apë Perëndia. ²³ Jisuj i thot' asaj, Yt vëlla dotë ngjalletë. ²⁴ I thot' ati Martha, E di se dotë ngjalletë ndë të-ngjallurit ndë ditët të-pastajme. ²⁵ Jisuj i tha, Unë jam të-ngjallurit' edhe jeta; ay që më beson, edhe ndë vdektë, dotë rronjë. ²⁶ Edhe kushdo që rron edhe më beson, nukë dotë vdesë për gjithë jetënë. A e beson këtë? ²⁷ I thot' ati, Po, Zot, unë kam besuarë, se ti je Krishti, i Bir' i Perëndisë, që ke ardhurë ndë botët.

²⁸ Edhe **ajo** si tha këto, vate e thërriti fshehuraj Mariënë të motërën' e saj, e i tha, Mësonjësi është këtu, edhe po të thërret. ²⁹ Ajo kur dëgjoj, ngrihetë çpejt, edhe vjen tek ay. ³⁰ (Jisuj edhe s'kishte ardhurë ndë fshatt, po ishte ndë atë vënt që i doli përpara Martha.) ³¹ Judhenjtë pra që ishinë bashkë me atë ndë shtëpit edhe e ngushëlloninë, kur panë Mariënë se ungrit çpejt e doli, i vanë prapa, dyke thënë, Se po vete ndë varr për të qar' atje.

³² Maria pra si erdhi atje ku ishte Jisuj, kur e pa atë, i ra ndër këmbë, dyke thën' ati, Zot, nd'ishnje këtu, vëllaj nukë dotë më vdiste. ³³ Jisuj pra kur pa atë dyke qarë, edhe ata Judhenjtë që kishin' ardhurë bashkë me atë dyke qarë, psherëtiti ndë shpirt të ti, edhe utrumbullua, ³⁴ E tha, Ku e kenj vënë? ³⁵ I thonë, Zot, Zot, eja e shih. Jisuj derdhi lot. ³⁶ Judhenjtë pra thoshinë, Shih sa e donte. ³⁷ Po ca prej atyre thanë, Nukë muntte ky që hapi syt' e të-verbërit të bënte, që edhe ky të mos vdiste?

³⁸ Jisuj pra përsëri dyke psherëtiturë ndër vetëhe vjen ndë varr. Edhe ishte një shpellë, edhe mbi atë ishte vënë një gur. ³⁹ Jisuj thotë, Ngrini gurinë. Martha, e motëra e të-vdekurit, i thotë, Zot, qelbetë ndashti; sepse është katrë ditsh. ⁴⁰ Jisuj i thot' asaj, Nukë të thashë, se ndë besofsh, dotë shohç lavdin' e Perëndisë?

⁴¹ Ngritnë pra gurinë, (ku ishte vënë i-vdekuri). Edhe Jisuj ngriti sytë përpjetë, e tha, Atë, të falem ndersë, se më dëgove. ⁴² Edhe un' e dinjam, se përherë më dëgjon; po **këtë** e thashë për **këtë** ilauzinë që rri **këtu** rreth, që të besonjënenë, se ti më dëgove. ⁴³ Edhe si tha këto, thërriti me zë të-math, Llazar, dil jashtë. ⁴⁴ Edhe i-vdekuri doli, lidhurë këmbët' e duartë me rripa pëlhure; edhe faqeja e ati ishte pshtjellë me rizë. Jisuj u thot' atyre, Sgjidh-e-ni, edhe lër-e-ni të vejë.

⁴⁵ Shumë **veta** pra prej Judhenjvet, që kishin' ardhurë te Maria, edhe panë sa bëri (Jisuj), i besuanë. ⁴⁶ Po ca prej atyre vanë te Farisenjtë, edhe u than' atyre sa bëri Jisuj.

⁴⁷ Kryepfritëritë pra edhe Farisenjtë mbllohnë bashkëndënje, edhe thoshinë, Ç'të bëjmë? se ky njeri bën shumë çudira. ⁴⁸ Ndë e lënçim' atë kështu, të-gjithë dot'i besonjënenë; edhe dotë vijnë Romanëtë, edhe dotë prishnjënë edhe vëndinë t'ënë edhe kombinë. ⁴⁹ Edhe një nga ata, Kaiafa, që ishte kryepfrit i ati viti, u tha atyre, ⁵⁰ Ju nukë dini asgjë, As nukë mendoneni, se është mirë për ne të vdesë

një njeri për llauzinë, edhe të mos humbasë gjithë kombi. ⁵¹ Edhe këtë nuk' e tha prej vetëhes' së ti, po dyke qënë kryeprift i ati viti, profitepsi se Jisuj kishte për të vdekurë për kombinë; ⁵² Edhe jo për kombinë vetëmë, po edhe që të mbledhë mbë një të bijt' e Perëndisë që ishinë përndarë.

⁵³ Që mb'atë ditë pra bënë këshillë që t'a vrasënë. ⁵⁴ Përandaj Jisuj nuk' ecënte më faqeza ndëpër Judhenjtë, po shkoj s'andejmi ndë një vënt afërë shkretëtirësë, ndë një qytet që thuhetë Efraim, edhe atje shkonte kohënë bashkë me nxënësit' e ti.

⁵⁵ Edhe ishte afërë pashka e Judhenjet; edhe shumë **veta** prej **ati** vëndi hipnë ndë Jerusolim përpara pashkësë, që të qëroninë vetëhen' e tyre. ⁵⁶ Kërkoninë pra Jisunë, edhe i thoshinë njëri tjetërit dyke ndënjurë ndë hieroret, Ç'u duketë juve? se nukë dotë vinjë ndë të-kremtet? ⁵⁷ Edhe kryepriftërit' e Farisenjtë kishinë porositurë, ndë e marrtë vesh ndonjë se ku është, t'apë zë, që t'a zënë.

Krye 12

¹ Jisuj pra gjashtë dit përpara pashkësë erdhi ndë Vithani, ku ishte Llazari që pat vdekurë, të-cilin' e kishte ngjallurë prej së-vdekurish. ² Edhe i bënë darkë atje; edhe Martha shërbente; edhe Llazari ishte një prej atyre që rrininë ndë mësallët bashkë me atë.

³ Atëhere Maria mori një litrë vaj ere prej nardhi të-papërzjerë shumë të-shtrënjtë, edhe leu këmbët' e Jisujt, edhe me flokët' e saj fshiu këmbët' e ati; edhe shtëpia umbush me erën' e vajit të erësë.

⁴ Një pra nga të dy-mbë-dhjetë nxënësit' e ati, Judhë Iskarioti, **i bir'** i Simonit, ay që dot'a trathëtonte, thotë, ⁵ Përse të mos shitej këta vaj ere tre qint dinarë, e të epej ndëpër të-vobeqt? ⁶ Edhe këtë e tha, jo se donte të dinte për të-vobeqtë, po sepse ishte vjedhës, edhe kishte kuletën' e aspravet, edhe mbante ç'viheshinë **nd'atë**. ⁷ Jisuj pra tha, Lër-e; **se** e ruajti për ditën' e të-kallurit t'im ndë varrt. ⁸ Sepse të vobeqtë i keni përherë bashkë me vetëhenë t'uaj, po mua nukë më keni përherë.

⁹ Shumë gjindje pra prej Judhenjet muarnë vesh se është atje; edhe erthnë jo për Jisunë vetëmë, po që të shohën' edhe Llazarinë, të-cilin' e kishte ngjallurë prej së-vdekurish. ¹⁰ Po kryepriftëritë bënë këshillë, që të vrasën' edhe Llazarë; ¹¹ Sepse shumë veta prej Judhenjet vininë për atë, edhe i besoninë Jisujt.

¹² Mbë të-nesërmet shumë gjindje që kishin' ardhurë ndë të-kremtet, kur dëgjuanë, se vjen Jisuj ndë Jerusolim, ¹³ Muarnë dega hurmash, e-dhe duallnë përpara t'a presënë, edhe thërrisininë, Hosanna, i-bekuar' **është'** ay që vjen mb'emërë të Zotit, mbreti i Israilit.

¹⁴ Edhe Jisuj gjeti një pulisht, edhe ndënji mbi atë, sikundrë është shkruarë, ¹⁵ "Mos ki frikë, bij' e Sionësë, na mbreti yt tek po vjen dyke ndënjurë mbi pulisht gomareje." ¹⁶ Edhe nxënësitë nukë kupëtuanë këto ndë kryet; po kur ulavdurua Jisuj, atëhere u ra ndër mëntt atyre, se këto ishinë shkruarë për atë, edhe **se** këto j'a bënë atij.

¹⁷ Gjindja pra që ishte bashkë me atë dëshmonte, se thirri Llazarinë nga varri, edhe e ngjalli nga të-vdekuritë. ¹⁸ Përandaj edhe gjindja i dolli përpara, sepse dëgjoj, se ay kishte bërë këtë çudi. ¹⁹ Farisenjtë pra i thanë njëri tjetërit, A shihni ju, se nukë bëni as një dobi? na bota tek vate prapa ati.

²⁰ Edhe ishinë ca Grekë ndër mest t'atyreve që kishinë hipurë për të falurë ndë të-kremtet. ²¹ Këta pra erthnë te Filippi **që ishte** prej Vithsaidhas' së Galilesë, edhe i luteshinë, dyke thënë, Zot, duamë të shohëmë Jisunë. ²² Filippi vjen e i thotë Andhreut; edhe përsëri Andhreu edhe Filippi i thonë Jisujt. ²³ Edhe Jisuj u upërgjeq atyre, dyke thënë, Erdhi ora që të lavduronet' i Bir' i njeriut. ²⁴ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, Ndë mos rëntë koq' e grurit ndë dhet e

të vdesë, ajo mbetet e-vetëme; po ndë vdektë, bie shumë pemë. ²⁵ Ay që do jetën' e ti dot'a humbasë; po ay që mërzit jetën' e ti ndë këtë botë, dot'a ruanjë për jetë të-përjetëshme. ²⁶ Ndë më shërben ndonjë, letë më vinjë pas; edhe ku të jem unë, atje dotë jetë edhe shërbëtori im; edhe ndë qoftë se më shërben ndonjë, Ati dot'a nde-ronjë. ²⁷ Ndashti shpirti im është' i-trumbulluarë; edhe ç'të them? Atë, shpëto-më nga kjo orë. Po përandaj erdha ndë këtë orë. ²⁸ Atë, lavduro emërinë t'ënt.

Erdhi pra **një** zë nga qielli, Edhe e lavdurova, edhe përsëri dot'a lavduronj. ²⁹ Gjindja pra që kishte ndënjurë edhe dëgjoj **zënë**, thoshte, se ubë bumbullimë; të-tjerë thoshinë, **se** ëngjëll i foli ati.

³⁰ Jisuj upërgjeq e tha, ky zë nuk' ubë për mua, po për ju. ³¹ Ndashti është gjyqi i kësaj bote; ndashti urdhërtari i kësaj bote dotë hidhetë jashtë. ³² Edhe unë nd'ungrica lart nga dheu, dot'i heq të-gjithë pas vetëhesë s'ime. - ³³ (Edhe këtë e thoshte dyke dëftyerë me çfarë vdekjeje dotë vdiste.)

³⁴ Gjindja upërgjeq, Neve kemi dëgjuarë nga nomi, se Krishti mbetetë për jetën' **e jetësë**; qysh thua pra ti, se i Bir' i njeriut duhetë të ngrihetë lart? cili është ky Bir' i njeriut? ³⁵ Jisuj pra utha atyre, Edhe pakëzë kohë është drita bashkë me ju. Ecëni gjersa keni dritënë, që të mos u zërë juve errësira; sepse ay që ecën nd'errësirët, nukë di se ku vete. ³⁶ Gjersa kini dritënë, t'i besoni dritësë, që të bëneni bij të dritësë - Këto foli Jisuj, edhe iku e ufsheh prej atyreve.

³⁷ Po ndonëse bëri kaqë çudira përpara atyreve, nuk' i besuanë; ³⁸ Që të mbushetë fjal' e profitit Isai që tha, "Zot, kush i besoj lëçitjesë s'anë? edhe mbë cilinë krahu i Zotit usbulua?" ³⁹ Përandaj nukë munt të besoninë, sepse përsëri Isaia tha, ⁴⁰ "Verboj syt' e atyreve, edhe ashpëroj zëmëren' e atyreve, që të mos shohënë me sytë, edhe të mos kupëtonjënë me zëmërnë, edhe të kthenenë, e t'i shëronj ata." ⁴¹ Këto tha Isaia, kur pa lavdin' e ati, edhe foli për atë.

⁴² Po edhe prej të-parëvet shumë **veta** besuanë; po nga **frik'** e Farisenjet nukë rrëfeninë, që të mos bënenë jashtë sinagogjisë; ⁴³ Sepse deshnë lavdin' e njerëzet më tepërë se lavdin' e Perëndisë.

⁴⁴ Edhe Jisuj bërtiti e tha, Ay që më beson mua, nukë më beson mua, po ati që më dërgoj; ⁴⁵ Edhe ay që më vë re mua, vë re atë që më dërgoj. ⁴⁶ Unë kam ardhurë dritë ndë botët, që të mos mbetetë nd'errësirët kushdo që të më besonjë. ⁴⁷ Edhe ndë dëgjoftë ndonjë fjalët' e mia, edhe të mos besonjë, unë nuk' e gjykonj; sepse nuk' erdha të gjykonj botënë, po që të shpëtonj botënë. ⁴⁸ Ay që më heth poshtë, edhe nukë pret fjalët' e mia, ka se kush t'a gjykonjë; fjala që fola, ajo dot'a gjykonjë ndë ditët të-pastajme. ⁴⁹ Sepse unë nukë fola prej veti, po Ati që më dërgoj, ay më dha porosi, ç'të them, e ç'të flas; ⁵⁰ Edhe e di, se porosia e ati është jet' e-përjetëshme; sa pra flas unë, sikundrë më ka thënë Ati, kështu flas.

Krye 13

¹ Edhe përpara së-kremtes' së pashkësë Jisuj dyke diturë se i erdhi ora, që të shkonjë prej kësaj bote te Ati, pasi deshi të-tijtë **që ishinë** ndë botët, gjer në funt deshi ata.

² Edhe si shkoj darka, (edhe djalli ndashti kishte vënë ndë zëmëret të Judhë Iskariotit, **të birit** të Simonit, që t'a trathëtonjë;) ³ Jisuj, dyke diturë se Ati j'a ka dhënë në duart të-gjitha, edhe se nga Perëndia doli edhe te Perëndia vete, ⁴ Ngrihetë nga darka, edhe svesh robat' **e tia**, edhe mori një **pëlhurë** të-lirtë e ngjeshi vetëhen' e ti. ⁵ Pastaj vë ujë ndë legen, edhe zuri t'u lanjë këmbëtë nxënëset, edhe t'u'a fshinjë me pëlhurën' e-lirtë, me të-cilënë ishte ngjeshurë.

⁶ Vjen pra te Simon Pjetri; edhe ay i thotë, Zot, ti më lan këmbëtë? ⁷ Jisuj u përgjeq e i tha, Atë që bënj unë ti nuk' e di ndashti, po dot'a njohç paskëtajthi.

⁸ Pjetri i thotë, Nukë dotë më lanjë këmbëtë për **gjithë** jetënë. Jisuj i upërgjeq, Ndë mos t'i lafsha, nukë ke pjesë me mua. ⁹ Simon Pjetri i thotë, Zot, jo këmbët' e mia vetëmë, po edhe duartë, edhe kryetë. ¹⁰ Jisuj i thotë, Ay që është' i-larë s'ka nevojë veç të lanjë këmbëtë, po është' gjith' i-qëruarë; edhe ju jini të-qëruarë, po jo të-gjithë. - ¹¹ Sepse e dinte atë që dot'a trathëtonte; përandaj tha, Nukë jeni të-gjithë të-qëruarë.

¹² Passi u lau pra atyre këmbëtë, edhe mori rrobat' e tia, ndënji përsëri, e u tha atyre, E dini se ç'u bëra juve? ¹³ Ju më thërrisni, Mësonjës edhe Zot; edhe mirë thoni, sepse Jam. ¹⁴ Nd'u lava pra juve këmbëtë unë Zoti edhe Mësonjësi, edhe ju duhetë t'i lani këmbëtë njëri tjetrit. ¹⁵ Sepse u lashë shëmbëllë juve, që të bëni edhe ju, sikundrë u bëra unë juve. ¹⁶ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, se shërbëtori nuk' është' më i-math se i zoti, as i-dërguari më i-math se ay që e ka dërguarë. ¹⁷ Ndë i dini këto, jeni të-lumurë, ndë i bëni. ¹⁸ Nukë them **këto** për ju të-gjithë; unë di cilëtë kam sgjedhurë; po që të mbushetë shkronja "Ay që hante bukënë bashkë me mua, ngriti thëmbren' e ti kundrë meje". ¹⁹ Që tashti po u'a them juve **këtë**, përpara se të bënetë, që të besoni, kur të bënetë, se unë jam. ²⁰ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, ay që pret atë që të dërgonj **unë**, ka priturë mua; edhe ay që të presë mua, ka pritur' atë që më dërgoj.

²¹ Jisuj passi tha këto, utrumbullua ndë shpirtt, edhe dëshmoj e tha, Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, se një prej jush dotë më trathëtonjë. ²² Nxënësitë pra shikoninë njëri tjetrinë, e s'dininë për cilinë thotë. ²³ Edhe një nga nxënësit' e ati ishte pshteturë ndë gjit të Jisujt, të-cilinë Jisuj e donte. ²⁴ Simon Pjetri pra i bëri me shënjë, që t'a pyesë, cili është' **ay**, për të-cilinë thotë. ²⁵ Edhe ay ra mbë krahëruart të Jisujt e i thotë, Zot, cili është' **ay**? ²⁶ Jisuj përgjigjetë, Ay është', që unë kur të ngjyenj kafshitënë t'ja ap. Edhe ngjeu kafshitënë e ja ep Judhë Iskariotit, **të birit** të Simonit. ²⁷ Edhe pas kafshitësë, atëhere Satanaj hyri tek ay. Jisuj pra i thotë, Ç'ke për të bërë, bëj-e më çpejt. ²⁸ Po këtë asndonjë prej atyreve që kishinë ndënjurë ndë mësallët nuk' e kupëtoj përse i tha ati. ²⁹ Sepse ca pandehninë se Jisuj i thotë, Blij ç'na duhetë për të-kremtenë, a t'u apë gjë të-vobeqvet; sepse Judha kishte kuletën' e aspravet.

³⁰ Ay pra si mori kafshitënë, doli jashtë për-një-here; edhe ishte natë. ³¹ Si doli pra **ay**, Jisuj thotë, Ndashti ulavdurua i Bir' i njeriut, edhe Perëndia ulavdurua nd'atë. ³² Ndë ulavdurua Perëndia nd'atë, edhe Perëndia dot'a lavduronjë mbë vetëhet të ti, edhe për-një-here dot'a lavduronjë. ³³ Djemthit' **e mi**, edhe pakëzë jam bashkë me ju. Dotë më kërkoni; edhe sikundrë u thashë Judhenjet, Se, ku vete unë, ju s'munt të vini, po edhe juve u'a them ndashti. ³⁴ Një porosi të-re u lë juve, Të doni njëri tjetërinë; sikundrë un' u desha juve, edhe ju të doni njëri tjetërinë. ³⁵ Prej kësaj dot'u njohënë juve të-gjithë, se jeni nxënësit' e mi, ndë qoftë se kini dashuri njëri mbë tjetërinë.

³⁶ Simon Pjetri i thotë, Zot, ku vete? Jisuj i upërgjeq, **Atje** ku vete **unë, ti** s'munt ndashti të më vinjë prapa; po pastaj dotë me vinjë prapa. ³⁷ Pjetri i thotë, Zot, përse nukë munt të të vinj prapa ndashti? jetënë t'ime dot'a vë për ty. ³⁸ Jisuj i upërgjeq, Jetënë t'ënde dot'a vësh për mua? Me të-vërtetë, me të-vërtetë po të them ty, Nukë dotë këndonjë gjeli, gjersa të më mohonjç tri herë.

Krye 14

¹ Letë mos trumbullonetë zëmëra juaj; besoni Perëndisë, besoni edhe mua. ² Ndë shtëpi të t'im Eti ka shumë të-ndënjura; ndë mos, dot'u thoshnjam juve, Vete t'u bënj juve gati vënt. ³ Edhe si të vete e t'u bënj juve gati vënt, **dotë** vinj përsëri, edhe dot'u marr juve përënë vetëhesë s'ime, që të jeni edhe ju **atje** ku jam unë. ⁴ Edhe ku vete unë e dini edhe udhën' e dini.

⁵ Thomaj i thotë, Zot, nuk' e dimë se ku vete; edhe si munt t'a dimë udhënë?
⁶ Jisuj i thotë, Unë jam udha edhe e-vërteta edhe jeta; asndonjë s'vjen tek Ati, veç me anë t'ime. ⁷ Ndë qoftë se më njihnitë mua, dotë njihnitë edhe t'im Atë: edhe që ndashti e njihni, edhe e kini parë.

⁸ Filippi i thotë, Zot, dëfte-na Atinë, edhe na është mjaft. ⁹ Jisuj i thotë, Kaqë kohë jam bashkë me ju, edhe s'më ke njohurë, Filip? ay që më ka parë mua, ka parë Atinë; edhe qysh thua ti, Dëfte-na Atinë? ¹⁰ Nukë beson se unë **jam** tek Ati, edhe Ati është tek unë? fjalëtë që u flas unë juve, nuk' janë prej vetiu; po Ati që rri tek unë, ay bën punëratë. ¹¹ Beso-më-ni se unë **jam** tek Ati, edhe Ati është tek unë; ndë mos, beso-më-ni për vetë punëratë. ¹² Me të vërtetë, me të vërtetë po u them juve, Ay që më beson mua, dotë bënë edhe ay punëratë që bënj unë, edhe dotë bënjë edhe më të mëdha se këto; sepse unë vete tek im Atë. ¹³ Edhe ç'të lypni mb'emërit t'im, dot'a bënj, që të lavduronetë Ati te Biri. ¹⁴ Ndë lypçi gjë mb'emërit t'im, unë dot'a bënj.

¹⁵ Ndë më doni, ruani porosit' e mia. ¹⁶ Edhe unë dot'i lutem Atit, edhe dot'u apë juve **një** tjetër Ngushullimtar, që të mbetetë bashkë me ju për **gjithë** jetënë, ¹⁷ Frymën' e së-vërtetësë, të-cilënë bota s'munt t'a marrë, sepse nuk' e sheh, as nuk' e njuh; po ju e njihni, sepse mbetetë bashkë me ju, edhe dotë jetë ndër ju. ¹⁸ Nukë dot'u lë juve të-varfërë; **dotë** vinj te ju. ¹⁹ Edhe pak, edhe bota nukë më sheh më; po ju më shihni; sepse unë rronj, edhe ju dotë rroni. ²⁰ Nd'atë ditë ju dot'a njihni, se unë **jam** tek im Atë, edhe ju tek unë, edhe unë te ju. ²¹ Ay që ka porosit e mia edhe i ruan, ky është ay që më do; edhe ay që më do, dotë duhetë prej t'im Eti; edhe unë, dot'a dua, edhe dotë dëftenj vetëhenë t'ime tek ay.

²² I thotë Judha (jo Iskaroti,) Zot, ç'ubë që dotë dëftenj vetëhenë t'ënde te neve, e jo te bota? ²³ Jisuj epërgjeq e i tha, Ndë më do ndonjë, fjalënë t'ime dot'a ruanjë, edhe im Atë dot'a dojë, edhe dotë vijmë tek ay, edhe dotë bëjmë të ndënjurë tek ay. ²⁴ Ay që s'më do, fjalët e mija nuk' i ruan, edhe fjala që dëgjoni, nuk' është imja, po e Atit që më dërgoj. ²⁵ Këto u fola juve, gjersa gjëndem bashkë me ju. ²⁶ Po Ngushullimtar, Frym e-Shënjtëruarë, të cilënë Ati dot'a dërgonjë mb'emërit t'im, ay dot'u mësonjë juve të-gjitha edhe dot'u bierë juve ndër mënt gjithë sa u kam thënë juve. ²⁷ Paqtim po u lë juve, paqtimnë t'im po u ap juve; jo sikundrë e ep bota, u'a ap juve. Letë mos trumbullonetë zëmra juaj, as të mos frikësonetë. ²⁸ Dëgjuatë se un' u thashë juve. Vete edhe **dotë** vinj **prapë** te ju. Po të më donitë, dotë gëzonestitë se (thashë), vete tek Ati; sepse im Atë është më i-math se unë. ²⁹ Edhe ndashti u thashë juve, përpara se të bënetë, që të besoni kur të bënetë. ³⁰ Më nukë dotë flas bashkë me ju; sepse po vjen urdhërtari i kësaj bote, edhe nukë ka të bënjë asgjë me mua. ³¹ Po që të njohë bota, se dua Atinë, edhe sikundrë më porosit Ati, kështu bënj. Ngrihi, letë shkojmë së-këtejmi.

Krye 15

¹ Unë jam veshti i-vërtetë, edhe im Atë është bujku. ² Çdo hardhi që nukë bie pemë, e këput; edhe çdo që bie pemë, e qëron, që të bierë më tepërë pemë.

³ Ndashti ju jeni të-qëruarë, për fjalënë që u kam folurë juve. ⁴ Mbetuni tek unë, edhe unë te ju. Sikundrë hardhia s'munt të bënjë pemë prej vetiu, ndë mos mbettë ndë veshët, kështu as ju, ndë mos mbeçi tek unë. ⁵ Unë jam veshti, ju **jeni** hardhitë; ay që mbetetë tek unë, edhe unë tek ay, ky bën pemë shumë; sepse pa mua s'munt të bëni asgjë. ⁶ Ndë mos mbettë ndonjë tek unë, hidhetë jashtë posi hardhia, edhe thahetë; pastaj i mbledhën' e i hedhënë ndë zjarr, edhe digjenë. ⁷ Ndë mbeçi tek unë, edhe fjalët' e mia ndë mbeçinë te ju, dotë lypni ç'të doni, edhe dot'u bënetë juve. ⁸ Im Atë ndë këtë lavduronetë, të bini shumë pemë; edhe **kështu** dotë jini nxënë të mi.

⁹ Sikundrë më deshi Ati, edhe un' u desha juve; mbetuni ndë dashurit t'ime.

¹⁰ Ndë ruajçi porosit' e mia, dotë mbeteni ndë dashurit t'ime; sikundrë unë ruajta porosit' e t'im Eti, edhe mbetem ndë dashurit t'ati. ¹¹ U fola juve këto, që të mbetetë gëzimi im mbë ju, edhe gëzimi juaj të jet' i-plottë.

¹² Këjo është porosia ime, të doni njëri tjetërinë, sikundrë un' u desha juve.

¹³ Asndonjë s'ka dashuri më të-madhe se këtë, të vërë ndonjë jetën' e ti për miqt' e ti. ¹⁴ Ju jini miqt' e mi, ndë qoftë se bëni sa u porosit juve. ¹⁵ Nuk' u them juve më shërbëtorë, sepse shërbëtori nukë di se ç'bën i zoti; po u thashë juve miq, sepse u dëfteva juve gjithë sa dëgjova prej t'im Eti. ¹⁶ Ju nukë më sgothtë mua, po un' u sgjodha juve, edhe u urdhërova juve të shkoni e të bëni pemë, edhe pema juaj të mbesë; që çdo që t'i lypni Atit mb'emërit t'im t'ua apë juve. ¹⁷ Këto u porosit juve, të doni njëri tjetërinë.

¹⁸ Ndë u ka mëri juve bota, di-e-ni se mua më ka pasurë mëri më përpara se juve. ¹⁹ Të ishitë prej botësë, bota dotë donte të-sajnë; po me-qënë-që nukë jini nga bota, po un' u sgjodha juve nga bota, përandaj u ka mëri juve bota. ²⁰ Mbani mënt fjalënë që u thashë unë juve, Nukë ka shërbëtuar më të-math se i zoti. Ndë ndoqnë mua, dot'u ndjekënë edhe juve; ndë ruajtnë fjalënë t'ime, dotë ruanjënë edhe t'uajnë. ²¹ Po të-gjitha këto dot'u'a bënë juve për emërinë t'im, sepse nuk' e dinë atë që më dërgoj.

²² Të mos kishnjam ardhurë e të mos u kishnjam folur' atyre, nukë dotë kishinë faj; po ndashti nukë kanë ç'të thonë për fajin' e tyre. ²³ Ay që më ka mëri mua, e ka mëri edhe t'im Atë. ²⁴ Të mos kishnjam bërë ndër ata ato punë që s'i ka bërë asndonjë tjetërë, nukë dotë kishinë faj; po ndashti edhe panë, edhe **na** patnë mëri edhe mua edhe t'im Atë. ²⁵ Po **këjo ubë**, që të mbushetë fjala që është shkruarë ndë nomt' atyreve, "Më patnë mëri pa ndonjë farë punë."

²⁶ Po kur të vinjë Ngushullimtari, të-cilinë dot'u'a dërgonj unë juve prej Atit, Fryma e së-vërtetësë, që del nga Ati, ay dotë dëshmonjë për mua. ²⁷ Po edhe ju dëshmoni, sepse që ndë kryet jeni bashkë me mua.

Krye 16

¹ U fola juve këto, që të mos skandaliseni. ² Dot'u nxjerrënë juve nga sinagogjité; vërtet vjen një orë ndë të-cilët kushdo që t'u vrasë juve dotë pandehnjë se i shërben Perëndisë. ³ Edhe këto dot'u'a bënë juve, sepse nukë e njohnë Atinë, as mua. ⁴ Po u fola juve këto, që t'i sillni ndër mëntt, kur të vinjë ora, se un' u'a thashë juve. Edhe nuk' u'a thashë juve këto që ndë kryet, sepse ishnjam bashkë me ju.

⁵ Po ndashti po vete tek ay që më dërgoj, edhe asndonjë prej jush s'më pyet, Ku vete? ⁶ Po sepse u fola juve këto, hidhërimi mbushi zëmërenë t'ua.

⁷ Po unë po u them juve të-vërtetënë, **se** është mirë për ju të shkonj unë; sepse ndë mos shkofsha, Ngushullimtari nukë dotë vinjë te ju; **por ndë shkofsha, do ta dërgonj atë tek ju.** ⁸ Edhe ay kur të vinjë, dotë qërtonjë botënë për faj, edhe për drejtëri, edhe për gjyq; ⁹ Për faj, sepse nukë më besonjënë; ¹⁰ Edhe për drejtëri, sepse vete tek im Atë; edhe më nukë më shihni; ¹¹ Edhe për gjyq, sepse urdhërtari i kësaj bote është gjykuarë.

¹² Edhe shumë u kam për të thënë juve, po ndashti nukë munt t'i mbani; ¹³ Po kur të vinj' ay, Frym' e së-vërtetësë, dot'u heqnjë juve udhënë mbë gjithë të-vërtetënë; sepse nukë dotë flasë prej veti, po dotë flasë sa që të dëgjonjë, edhe dot'u dëftenjë juve ato **punëra** që kanë për të ardhurë. ¹⁴ Ay dotë më lavduronjë, sepse

* 16:7 Kjo pjesë e vargut mungon në botimin e vitit 1939.

prej s'imesë dotë marrë, edhe dot'u dëftnjë juve. ¹⁵ Gjithë sa ka Ati, janë të mijatë; përandaj thashë, se dotë marrë prej s'imesë, edhe dot'u dëftnjë juve.

¹⁶ **Edhe** pak, edhe nukë **dotë** më shihni; edhe përsëri **edhe** pak, edhe dotë më shihni; sepse unë po vete tek Ati.

¹⁷ Atëhere **ca** nga nxënësit' e ati i thanë njëri tjetërit, Ç'është këjo që na thotë, **Edhe** pak, edhe nukë dotë më shihni; edhe përsëri **edhe** pak, edhe dotë më shihni? edhe se unë vete tek Ati? ¹⁸ Thoshinë pra, Ç'është këjo që thotë, **Edhe** pak? Nukë dimë se ç'flet.

¹⁹ Jisuj pra kupëto, se doninë t'a pyesënë, edhe u tha atyre, Për këtë haheni njëri me tjetërinë, se thashë, **Edhe** pak, edhe nukë dotë më shihni, edhe përsëri, **edhe** pak, edhe dotë më shihni? ²⁰ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, se ju dotë qani, edhe dotë ulëri, po bota dotë gëzonetë; edhe ju dotë hidhërohi, po hidhërimi juaj dotë kthenetë mbë gëzim. ²¹ Gruaja, kur pjell, ka hidhërim, se i erdhi ora; po si të pjellë foshnjën, s'kujton më shtrëngimnë, për gëzimnë se njeri lindi ndë botët. ²² Edhe ju pra ndashti kini hidhërim; po përsëri dot'u shoh juve, edhe zëmëra juaj dotë gëzonetë, edhe asndonjë nukë ngre gëzimnë t'uaj prej jush.

²³ Edhe nd'atë ditë nukë dotë lypni prej meje asgjë. Me të-vërtetë, me të-vërtetë po u them juve, se sa t'i lypni Atit mb'emërit t'im, dot'u'a apë juve. ²⁴ Gjer ndashti nukë lypët asgjë mb'emërit t'im; lypni, edhe dotë merni, që të jetë i-plottë gëzimi juaj.

²⁵ U fola juve këto me të-përgjajtura; po vjen një orë, kur nukë dot'u flas më juve me të-përgjajtura, po faqeza dot'u dëftnjë juve për Atinë. ²⁶ Nd'atë ditë dotë lypni mb'emërit t'im; edhe nuk' u them juve, se dot'i lutem Atit për ju; ²⁷ Se vetë Ati u do juve, sepse ju më keni dashurë, edhe keni besuarë, se unë dolla prej Perëndisë.

²⁸ Dolla prej Atit, edhe erdha ndë botët; përsëri lë botënë, edhe vete tek Ati.

²⁹ Nxënësit' e ati i thonë, Na ndashti tek flet faqeza, edhe nukë thua asndonjë të-përgjajturë. ³⁰ Ndashti e njohëmë se i di të-gjitha, edhe s'ke nevojë të të pyesë ndonjë. Përandaj besojmë se dolle nga Perëndia.

³¹ Jisuj u përgjajq atyre, Ndashti besoni? ³² Na tek vjen një orë, edhe ndashti erdhi, që të përndaheni gjithë-sicili mbë të-tiat, edhe të më lini vetëmë; po s'jam vetëmë, sepse Ati është bashkë me mua. ³³ U fola juve këto, që të keni paqtim mbë mua. Ndë botët dotë keni shtrëngim; po kini zëmërë, un' e kam mundurë botënë.

Krye 17

¹ Këto foli Jisuj; pastaj ngriti syt' e ti ndë qiellt, e tha,

Atë, erdhi ora, lavduro t'ët Bir, që të të lavduronjë edhe yt Bir; ² Sikundrë i dhe pushtet mbë çdo mish, që t'u apë jetë të-përjetëshme gjith' atyreve që j'a ke dhënë.

³ Edhe këjo është jet' e-përjetëshme, të njohënë ty të-vetëminë e të-vërtetëtinë Perëndi; Edhe Jisu Krishtinë që dërgove. ⁴ Unë të lavdurova mbi dhet; atë punë që më dhe të bënj e mbarova. ⁵ Edhe ndashti lavduro-më ti, o Atë, përënë teje, me lavdinë që pata përënë teje para se të bënej bota.

⁶ Emërinë t'ënt u'a dëfteva njerëzet që më dhe prej botësë. Të-tutë ishinë, edhe m'i dhe, edhe fjalënë t'ënde e ruajtënë. ⁷ Ndashti e njohnë se gjithë sa më ke dhënë janë prej teje; ⁸ Sepse fjalëtë që më dhe, u'a dhashë atyre; edhe ata i muarnë, edhe e njohnë me të-vërtetë se prej teje dolla; edhe besuanë se ti më dërgove.

⁹ Unë lutem për ata; nukë lutem për botënë, po për ata që më dhe; sepse janë të-tutë. ¹⁰ Edhe gjithë të-mijatë janë të-tuatë, edhe të-tuatë janë të-mijatë; edhe ulavëduashë nd'ato. ¹¹ Edhe nukë jam më ndë botët, po këta janë ndë botët, edhe unë po vinj te ti. At' i-shënjtëruarë, ruaj-i mb'emërit t'ënt ata që më dhe, që të jenë një sikundrë neve. ¹² Kur ishnjam bashkë me ata ndë botët, un' i ruanjam mb'emërit t'ënt; ata që më dhe i ruajta, edhe asnjë nga ata s'humbi, veç i bir' i humbjesë, që të mbushetë shkronja. ¹³ Edhe ndashti po vinj te ti, edhe flas këto

ndë botët, që të kenë gëzimmë t'im të-plottë ndë vetëhet të tyre. ¹⁴ Un' u dhash' atyre fjalënë t'ënde; edhe bota i mori mëri, sepse nukë janë nga bota, sikundrë unë nukë jam nga bota. ¹⁵ Nukë të lutem t'i ngresh ata nga bota, po t'i ruanç nga i-ligu. ¹⁶ Nukë janë nga bota, sikundrë unë nukë jam nga bota. ¹⁷ Shënjtëro-i ata me të-vërtetënë t'ënde; fjala jote është e-vërteta. ¹⁸ Sikundrë më dërgove mua ndë botët, edhe un' i dërgova ata ndë botët. ¹⁹ Edhe unë për ata shënjtëronj vetëhenë t'ime, që të jenë edhe ata të-shënjtëruarë me të-vërtetënë. ²⁰ Edhe nukë të lutem vetëmë për këta, po edhe për ata që dotë më besonjëni mua me anë të fjalës' s'atyreve. ²¹ Që të-gjithë të jenë një; sikundrë ti, o Atë, **je** tek unë, edhe unë tek ti, edhe ata të jenë një te neve; që të besonjë bota se ti më dërgove. ²² Edhe un' u dhashë atyre lavdinë që më dhe, që të jenë një, sikundrë edhe neve jemi një. ²³ Unë tek ata, edhe ti tek unë, që të jenë të-sosurë mbë një, edhe bota t'a njohë se ti më dërgove, edhe **se** i deshe ata sikundrë më deshe mua.

²⁴ O Atë, dua të jenë bashkë me mua **atje** ku jam unë edhe ata që më dhe; që të vështronjëni lavdinë t'ime, që më ke dhënë, sepse më deshe para se të ngrihetë bota.

²⁵ O At' i-drejtë, bota nukë të njohu, po unë të njoha, edhe këta e njohën se ti më dërgove. ²⁶ Edhe u dëfteva atyre emërinë t'ënt, edhe dot'a dëftenj, që të jetë ndër ata dashuria, me të-cilënë më deshe, edhe unë tek ata.

Krye 18

¹ Jisuj pasi tha këto, doli bashkë me nxënësit' e ti përtej përroit të Qedhronit, ku ishte një kopësht, ndë të-cilët hyri ay edhe nxënësit' e ati.

² Edhe e dinte vëndinë edhe Judha, ay që e trathëtoj; sepse Jisuj shumë herë umbloth atje me nxënësit' e ti. ³ Judha pra, pasi mori tufën' e ushtëtorëvet, edhe shërbëtorë nga kryeprihtërit' e nga Farisenjtë, vjen atje me fenerë e me pishtarë e me armë. ⁴ Jisuj pra dyke diturë gjithë ç'dotë vininë mbi atë, doli, e u tha atyre, Cilinë kërkoni? ⁵ I upërgjeqnë, Jisu Nazoreasinë. Jisuj u thot' atyre, Unë jam. Edhe bashkë me ata rrinte edhe Judha, ay që e trathëtoj. ⁶ Passi pra u tha atyre, Se unë jam, uhoqnë prapa, edhe ranë përdhe. ⁷ Përsëri pra i pyeti, Cilinë kërkoni? Edhe ata thanë, Jisu Nazoreasinë. ⁸ Jisuj upërgjeq, U thashë juve, se unë jam. Ndë më kërkoni mua pra, lini këta të venë; ⁹ Që të mbushetë fjala që tha, Se prej atyre që më dhe nukë humba asnjë.

¹⁰ Atëhere Simon Pjetri, i-cili kishte një thikë, e hoqi, e i ra shërbëtorit të kryeprihtërit, edhe i preu ati veshn' e-djathhtë; edhe emër' i shërbëtorit ishte Mallko. ¹¹ Jisuj pra i tha Pjetrit, Vër'-e thikënë t'ënde ndë millt. Kupënë që më dha Ati të mos e pi?

¹² Tufa e ushtëtorëvet pra edhe urdhërmijësi edhe shërbëtorët' e Judhenjvet zunë Jisunë, edhe e lithnë, edhe e shpunë atë më përpara te Anna; ¹³ sepse ish i vjehëri i Kaiafësë, i-cili ishte kryeprift i ati viti. ¹⁴ Edhe Kaiafa ishte ay që këshilloj Judhenjtë, se është mirë të humbasë një njeri për lauazinë.

¹⁵ Edhe Simon Pjetri i vinte prapa Jisujt, edhe **ay** nxënësi tjetërë; edhe ay nxënësi ishte i-njohurë te kryeprihti, edhe hyri bashkë me Jisunë ndë avllit të kryeprihtërit. ¹⁶ Po Pjetri rrinte jashtë për anë derësë. Doli pra **ay** nxënësi tjetërë që ishte i-njohurë te kryeprihti, edhe i tha portaresë, edhe e kalli brenda Pjetrinë.

¹⁷ Atëhere shërbëtoresha portare i thotë Pjetrit, Mos je edhe ti nga nxënësit' e këti njeriu? Ay i thotë, Nukë jam. ¹⁸ Edhe punëtorët' edhe shërbëtorëtë kishinë bërë zjarr, sepse ishte ftohëtë, edhe po ngroheshinë; edhe bashkë me ata ishte **edhe** Pjetri dyke ndënjur' e dyke ngrohurë.

¹⁹ Kryeprihti pra pyeti Jisunë për nxënësit' e ati edhe për mësimn' e ati. ²⁰ Jisuj i upërgjeq, Unë faqeza fola ndë botët; unë përhere mësova **njerëzitë** ndë sinagogjit edhe ndë hieroret, ku nga të gjithë anëtë mblidhenë Judhenjtë, edhe mbë

të-fshehëtë nukë fola asgjë. ²¹ Ç'më pyet? pyet ata që kanë dëgjuarë ç'ufola atyre; na këta dinë sa thash' unë.

²² Edhe ay kur tha këto, një nga shërbëtorëtë që rrinte përanë i ra një shuplakë Jisujt, dyke thënë, Kështu i përgjigjesh kryepriftit? ²³ Jisuj i upërgjeq, Ndë fola keq, dëshmo për të-keqenë; po ndë **fola** mirë, përse më rreh? ²⁴ Edhe Anna e dërgoj lidhurë të kryeprifti Kaiafë.

²⁵ Edhe Simon Pjetri ishte dyke ndënjurë edhe dyke ngrohurë; i thanë pra, Mos je edhe ti nga nxënësit' e ati? Ay e mohoj, e tha, Nukë jam. ²⁶ Një nga shërbëtorët' e kryepriftit, që ishte farëfisas i ati, të-cilit Pjetri i preu veshnë, thotë, Nukë të pash' unë ndë kopësht bashkë me atë? ²⁷ Pjetri pra e mohoj përsëri, edhe për-një-here gjeli këndo.

²⁸ Bienë pra Jisunë prej Kaiafësë ndë vëntt të gjyqit; edhe ishte mëngjes, edhe ata nukë hynë ndë vëntt të gjyqit, që të mos ndyrenë, po të hanë pashkënë.

²⁹ Pillati pra doli, edhe tha, Ç'farë përfoljeje bini kundrë këti njeriu? ³⁰ Upërgjeqn' e i thanë, Ky të mos ishte keq-bërës, nukë dotë t'a epnimë ty ndër duar. ³¹ Pillati pra u tha atyre, Merr-e-ni ju edhe pas nomit t'uaj gjyko-e-ni. Judhenjtë pra i thanë, S'është' e-ndjerë ndër ne të vrasëmë asnjeri ³² Që të mbushetë fjal' e Jisujt që tha, dyke shë-nuarë me ç'farë vdekjeje kishte për të vdekurë.

³³ Pillati pra hyri përsëri ndë vëntt të gjyqit, edhe thërriti Jisunë, e i tha, Ti je mbreti i Judhenjtë? ³⁴ Jisuj upërgjeq, Prej vetiu e thua ti këtë, apo të-tjerë të thanë për mua? ³⁵ Pillati upërgjeq, Mos jam unë Judhë? kombi yt edhe kryepriftëritë të dhanë ndër duart t'ime; ç'ke bërë? ³⁶ Jisuj upërgjeq, Mbretëria ime nuk' është prej kësaj bote; mbretëria ime po të qe prej kësaj bote, shërbëtorët' e mi dotë përpiqeshinë, që të mos epem ndë duart të Judhenjvet. Po tashti mbretëria ime nuk' është së-këtejmi. ³⁷ Pillati pra i tha, Mbret je ti pra? Jisuj upërgjeq, Ti po thua, se unë jam mbret. Unë përandaj linda, edhe përandaj erdha ndë botët, që të dëshmonj për të-vërtetënë. Kushdo që është prej së vërtetësë, dëgjon zënë t'im.

³⁸ Pillati i thotë, Ç'është' e-vërteta?

Edhe si tha këtë, doli përsëri te Judhenjtë, e u thot' atyre, Unë nukë gjenj ndonjë faj tek ay. ³⁹ Po është zakon ndër ju, t'u lëshonj juve një për pashkë; doni pra t'u lëshonj juve mbretin' e Judhenjvet? ⁴⁰ Atëhere të-gjithë bërtitnë përsëri, dyke thënë, Mos këtë, po Varavvanë. Edhe Varavvaj ishte kursar.

Krye 19

¹ Atëhere pra Pillati mori Jisunë, edhe e rrahu. ² Edhe ushtëtorëtë gërshetuanë një kurorë prej ferrash, e j'a vunë mbi kryet, edhe i veshnë një robë të-kuqe,

³ Edhe thoshinë, Gëzohu, o mbret' i Judhenjvet! edhe i bininë me shuplaka.

⁴ Pillati pra doli përsëri jashtë, edhe u thot' atyre, Na tek po u'a bie jashtë, që t'a dini, se asndonjë faj nukë gjenj tek ay. ⁵ Jisuj pra doli jashtë veshurë kurorënë prej ferrash edhe robën' e-kuqe. Edhe **Pillati** u thot' atyre, Na njeriu! ⁶ Kur e pan' atë kryepriftërit' edhe shërbëtorëtë, bërtitnë, dyke thënë, Kryqëzo-e, kryqëzo-e. Pillati u thot' atyre, Merr-e-ni ju atë, edhe kryqëzo-e-ni; sepse unë nukë gjenj faj tek ay. ⁷ Judhenjtë i upërgjeqnë, Neve kemi nom, edhe pas nomit t'ënë **ky** duhetë të vdesë, sepse bëri vetëhen' e ti Bir të Perëndisë.

⁸ Pillati pra kur dëgjoj këtë fjalë, më tepërë ufrikësua, ⁹ Edhe përsëri hyri ndë vëntt të gjyqit, edhe i thotë Jisujt, Nga je ti? Po Jisuj nuk' i dha të-përgjegjurë.

¹⁰ Pillati pra i thotë, Mua nukë më flet? nuk' e di **ti se unë** jam pushtet të të kryqë-zonj, edhe kam pushtet të të lëshonj? ¹¹ Jisuj upërgjeq, Nukë **dotë** kishnje asndonjë pushtet kundrë meje, po të mos të qe dhënë prej së-larti; përandaj ay që më ep ndër duart të tua ka më të-math faj.

¹² Që atëhere Pillati kërkonte t'a lëshonte, po Judhenjtë thërrisininë dyke thënë, Ndë lëshofsh këtë, nukë je miku i Qesarit; gjithëkush që bën vetëhen' e ti mbret, flet kundër Qesarit. ¹³ Pillati pra kur dëgjoj këtë fjalë, solli jashtë Jisunë, edhe ndëni mbi front të gjyqit, që thuhetë Gur-shtruarë, edhe Evraisht Gavvatha.

¹⁴ Edhe ishte kanon' i pashkësë, edhe ora sindonja gjashtë; edhe u thot' Judhenjvet, Na mbreti juaj. ¹⁵ Po ata bërtitnë, Ngri-e, ngri-e, kryqëzo-e. Pillati u thot' atyre, Mbretnë t'ujaj të kryqëzonj? Kryepriftërit' upërgjeqnë, S'kemi **tjatërë** mbret veç Qesarinë. ¹⁶ Atëhere u'a dha atyre ndër duar, që të kryqëzonetë. ¹⁷ Edhe **ata** muarnë Jisunë, edhe e shpunë.

Edhe **Jisuj** dyke mbajturë kryqin' e ti doli nd'**atë** vënt që thuhetë vënd' i Kresë, që Evraisht thuhetë Gollgotha; ¹⁸ Atje kryqëzuan' atë edhe dy të-tjerë bashkë me atë andej edhe këtej, edhe Jisunë ndë mest.

¹⁹ Pillati shkroj edhe një titllë, edhe e vuri mbi kryqt; edhe ishte shkruarë **Jisu Nazoreasi mbreti i Judhenjvet**. ²⁰ Edhe këtë titllë e kënduanë shumë **veta** prej Judhenjet; sepse ishte shkruarë Evraisht, Gërqisht **edhe** Llatinisht. ²¹ Edhe kryepriftërit e Judhenjvet pra i thoshinë Pillatit, Mos shkruaj, Mbreti i Judhenjvet, po se ay tha, Jam mbreti i Judhenjvet. ²² Pillati upërgjeq, Atë që e shkrova e shkrova.

²³ Ushhtëtorëtë pra, passi e kryqëzuanë Jisunë, muarnë rrobat' e ati, edhe i bënë katrë pjesë, edhe petkunë; edhe petku ishte i-paqepurë, endur' i-tërë që së-sipërmi. ²⁴ Thanë pra ndër mest të tyre, Letë mos e grismë atë, po letë shtjemë shortë për atë, kujt t'i bjerë; - që të mbushetë shkronja që thotë, "Ndanë rrobat' e mia ndër mest të tyre, edhe shtynë shortë mbi petkunë t'im." Ushhtëtorëtë pra bënë këto.

²⁵ Edhe përanë kryqit të Jisujt ishinë dyke ndënjurë e ëma edhe e motër' e s'ëmës s'ati, Maria **gruaja** e Klopajt, edhe Maria Magdhalinë. ²⁶ Jisuj pra kur pa t'ëmënë edhe **atë** nxënësinë që donte dyke ndënjurë përanë, i thotë s'ëmësë, Grua, na yt bir. ²⁷ Pastaj i thotë nxënësit, Na jot' ëmë. Edhe nxënësi që atëhere e mori ndë shtëpit të ti.

²⁸ Pas kësaj Jisuj dyke diturë, se ndashti umbaruanë të-gjitha, që të mbushetë shkronja, thotë, Kam et. ²⁹ Edhe ishte **atje** një enë plot me uthullë; edhe ata mbushnë një sfungar me uthullë, edhe e vunë mbë një hyssop, e j'a prunë ndë gojë. ³⁰ Jisuj pra kur mori uthullënë, tha, Umbarua, edhe unji kryetë, e dha frymënë.

³¹ Judhenjtë pra, për të mos mbeturë trupatë mbi kryqt për **ditën'** e-shëtunë, sepse ishte e-prëmte, (sepse ajo dit' e-shëtunë ishte e-madhe,) i ulutnë Pilatit t'u thyhenë kërcinjt' **e këmbëvet**, edhe të ngrihen' **andej**. ³² Erthnë pra ushtëto-rëtë, edhe thyenë kërcinjt' e të-parit, edhe t'ati tjetërit që ukryqëzua bashkë me atë. ³³ Po kur erthnë te Jisuj, edhe e panë, se më kishte vdekurë, nuk' i thyenë kërcinjtë; ³⁴ Po një nga ushtëtorëtë i çpoj brinjënë me shtijzë, edhe për-një-here i doli gjak edhe ujë. ³⁵ Edhe ay që pa dëshmoj, edhe dëshmim' i ati është' i-vërtetë, edhe ay e di se thotë të-vërtetënë, që të besoni ju. ³⁶ Sepse këto ubënë që të mbushetë shkronja, "Eshhtë nukë dot' i thyhetë." ³⁷ Edhe përsëri **një** tjetërë shkronjë thotë, "Dotë vështronjënë mb'atë që çpuanë."

³⁸ Edhe pas këtyre Josifi që ishte nga Arimathea, (i-cili ishte nxënës i Jisujt, po i fshehurë nga frik' e Judhenjvet,) i ulut Pillatit që të ngrerë trupin e Jisujt; edhe Pillati i dha lejë. Erdhi pra edhe ngriti trupin' e Jisujt. ³⁹ Erdhi edhe Nikodhimi, (ay që pat ardhurë te Jisuj një herë më parë natënë,) edhe pruri të-përzjerë mirë edhe alloe, sindonja një qint litra. ⁴⁰ Muarnë pra trupin' e Jisujt, edhe e pshtuallnë me pëllhurëra bashkë me erëratë, sikundrë e kanë zakon Judhenjtë të klasënë ndë varr.

⁴¹ Edhe nd'**atë** vënt që ukryqëzua ishte një kopësht, edhe ndë kopësht një varr i-ri, ndë të-cilët edhe s'ishte vënë asndonjë **njeri**. ⁴² Atje pra vunë Jisunë, për të-prëmten' e Judhenjet, sepse varri ishte afërë.

Krye 20

¹ Edhe **ditën'** e-parë të javësë vjen Maria Magdhalinë te vari ndë mëngjest, dyke qënë edhe po errëtë, edhe sheh gurinë ngriturë nga varri. ² Suletë pra edhe vjen te Simon Pjetri, edhe tek **ay** nxënësi tjetërë që donte Jisuj, edhe u thot' atyre, E ngritnë Zotinë nga varri, edhe nukë dimë se ku e kanë vënë.

³ Dolli pra Pjetri edhe nxënësi tjetërë, edhe vininë ndë varrt. ⁴ Edhe suleshinë të dy bashkë; edhe ay nxënësi tjetërë usul përpara më çpejt se Pjetri edhe erdhi më përpara ndë varrt; ⁵ Edhe si uunj, sheh pëlhuratë ku ishinë, po nukë hyri. ⁶ Vjen pra Simon Pjetri dyke ardhurë pas ati, edhe hyri ndë varrt, edhe vë re pëlhuratë ku ishinë; ⁷ Edhe riza që ishte mbi kryet t'ati nuk' ugjënt bashkë me pëlhuratë, po ishte pshtjellë veç mbë një vënt. ⁸ Atëhere pra hyri edhe **ay** nxënësi tjetërë që erdhi më përpara ndë varrt, edhe pa, edhe besoj; ⁹ Sepse edhe s'kupëtoninë shkronjë, se ay duhetë të ngjalletë prej së-vdekurish. ¹⁰ Nxënësitë pra vanë përsëri ndëpër shtëpirat të tyre.

¹¹ Edhe Maria rrinte përanë varrit dyke qarë përjashta; edhe tek po qante, uunj ndë varrt; ¹² Edhe vë re dy ëngjëj me roba të-bardha dyke ndënjurë njeri nga kreq e tjetëri nga këmbëtë, **atje** ku qe trupi i Jisujt. ¹³ Edhe ata i thonë asaj, Grua, përse qan? U thot' atyre, Sepse ngritnë t'im Zot, edhe nukë di ku e kanë vënë. ¹⁴ Edhe si tha këto, ukthye prapa, edhe vë re Jisunë dyke ndënjurë, edhe nuk' e dinte se është Jisuj. ¹⁵ Jisuj i tha asaj, Grua, përse qan? cilinë kërkon? Po ajo dyke pandehurë, se është kopshtari, i thotë, Zot, ndë e ngrite ti, thuaj-më ku e ke vënë, edhe unë dot'a ngre atë. ¹⁶ Jisuj i thot' asaj, Marie! Ajo kthenet' e i thotë, Ravuni! që do me thënë, Mësonjë. ¹⁷ Jisuj i thot' asaj, Mos m'upshet; sepse edhe s'kam hipurë tek im Atë; po shko te vëllezërit' e mi, edhe u thuaj atyre, Po hipënj tek im Atë edhe tek Ati juaj, edhe te Perëndia im edhe te Perëndia juaj. ¹⁸ Vjen Maria Magdhalinë, e u ep zë nxënëset, se pa Zotinë, edhe se i tha asaj këto **fjalë**.

¹⁹ Nd'atë ditë pra, të-parënë **ditë** të javësë, si ungrys, edhe dyert' ishinë mbyllur' atje ku ishin mbledhurë nxënësitë nga frik' e Judhenjvet, erdhi Jisuj, edhe ndënji ndë mest, edhe u thot' atyre, Paqtim mbë ju. ²⁰ Edhe si tha këtë, u dëfteu atyre duart' edhe brinjën' e ti. Ugëuzanë pra nxënësitë, kur panë Zonë. ²¹ Edhe Jisuj u tha atyre përsëri, Paqtim mbë ju; sikundrë më dërgoj Ati, edhe un' u dërgonj juve. ²² Edhe si tha këtë, fryjti, edhe u thot' atyre, Merni Frymë të-Shënjtëruarë. ²³ Kujve t'u falni fajetë, u janë falur' atyre; kujve t'u'a mbani, u janë mbajtur' atyre.

²⁴ Po Thomaj, një nga të dy-mbë-dhjetëtë, që thuhetë Binjak, nuk' ishte bashkë me ata, kur erdhi Jisuj. ²⁵ Nxënësit' e-tjerë pra i thoshinë, Pamë Zotinë. Po ay u tha atyre, Ndë mos pafsha ndë duart' ati shënjën' e peronavet, edhe të vë gishtinë t'im ndë shënjët të peronavet, edhe të vë dorënë ndë brinjët t'ati, s'kam për të besuarë.

²⁶ Edhe pas tetë ditsh përsëri ishinë brënda nxënësit' e ati, edhe Thomaj me ata. Vjen Jisuj, ndonëse dyertë ishinë mbyllurë, edhe ndënji ndë mest, edhe tha, Paqtim mbë ju. ²⁷ Pastaj i thotë Thomajt, Bierë gishtinë t'ënt këtu, edhe shih duart' e mia; edhe bierë dorënë t'ënde, edhe vër'-e ndë brinjët t'ime, edhe mos ubëj i-pabesë, po besëtar. ²⁸ Edhe Thomaj upërgjeq, e i tha, Zoti im edhe Perëndia im, ²⁹ Jisuj i thotë, Sepse më pe, (o Thoma,) besove; lum ata që nukë panë, edhe besuanë.

³⁰ Edhe shumë çudira të-tjera bëri Jisuj përpara nxënëset të ti, të-cilatë nukë janë shkruarë ndë këtë vivli. ³¹ Po këto ushkruanë që të besoni se Jisuj është Krishti, i Bir' i Perëndisë, edhe dyke besuarë të keni jetë mb'emërit t'ati.

Krye 21

¹ Pastaj Jisuj u'a dëfteu vetëhen' e ti përsëri nxënëset ndë dett të Tiveriadhësë; edhe e dëfteu kështu.

² Ishinë bashkë Simon Pjetri edhe Thomaj që thuhetë Binjak, edhe Nathanaili që është nga Kanaja e Galilesë, edhe **të bijt** e Zevedheut, edhe dy të-tjerë nga nxënësit' e ati. ³ Simon Pjetri u thot' atyre, Vete të gjuanj pishqe. I thonë, Vijmë edhe neve bashkë me ty. Dualinë edhe hipnë ndë lundrët për-një-here, edhe atë natë nukë zunë asgjë.

⁴ Po tani si ubë mëngjes, Jisuj ndënji ndë buzët **të detit**, po nxënësitë nuk' e njohnë se është Jisuj. ⁵ Jisuj pra u thot' atyre. Djemthit' **e mi**, mos keni ndonjë gjë për të ngrënë? ⁶ I upërgjeqnë, jo. Edhe ay u tha atyre, Hithni rrietënë mb'anët të-djathtë të lundrësë, edhe dotë gjeni. E hojnë pra, edhe s'muntënë më t'a hiqninë nga shumica e pishqevet. ⁷ Ay nxënësi pra, që donte Jisuj, i thotë Pjetrit, Eshtë Zoti. Edhe Simon Pjetri, kur dëgjoj se është Zoti, upshtuall me petkunë, (sepse ishte lakuriq,) edhe uhoth ndë dett. ⁸ Edhe nxënësit' e-tjerë erthnë me lundrëzënë, (sepse nuk' ishte lark tokësë, po sindonja dy qint kut,) dyke hequrë rrietën' e pishqevet.

⁹ Edhe si sbrnitë pra mbë tokët, shohënë, se **atje** ishte një zjarr i-ndezurë, edhe një peshk vënë mbi atë, edhe bukë. ¹⁰ Jisuj u thot atyre, Bini nga pishqetë që zutë tashi. ¹¹ Simon Pjetri hipi edhe hoqi rrietënë mbi tokët plot me pishke të mëdhenj, një qint e pesë-dhjet' e tre. ¹² Jisuj u thot' atyre. Ejani e drekoi. Po asndonjë nga nxënësitë nukë kuxonte t'a pyesë, Cili je ti? sepse e dininë se është Zoti. ¹³ Vjen pra Jisuj edhe merr bukënë e u'a ep, edhe peshkunë gjithashtu.

¹⁴ Këjo është' e-treta herë që udëfye tashi Jisuj te nxënësit' e ti, passi ungjall prej së-vdekurish.

¹⁵ Passi udrekuanë pra, Jisuj i thotë Simon Pjetrit, Simon **i bir'** i Jonajt, A më do më tepërë se këta? I thotë, Po, Zot; ti e di se të dua. I thot' ati, kullot shqerat' e mi. ¹⁶ I thotë prapë për-së-dyti, Simon **i bir'** i Jonajt, a më do? I thotë, Po, Zot; ti e di se të dua. I thotë, Ruaj dhënt' e mia. ¹⁷ I thotë për-së-treti, A më do? edhe i tha, Zot, ti i di të-gjitha; ti e di se të dua. Jisuj i thotë, Kullot dhënt' e-mia. ¹⁸ Me të-vërtetë, me të-vërtetë po të them, Kur ishnye **ti** më i-ri, ngjishnye vetëhenë t'ënde, edhe ecënje ku të donje; po kur të mblakesh, dotë ndejsh duart' e tua, edhe tjetërë **njeri** dotë të ngjeshnjë ty, edhe dotë **të** shpjerë ku të mos duash. ¹⁹ Edhe tha këtë, dyke shënuarë me ç'farë vdekjeje kishte për të lavdurarë Perëdinë.

²⁰ Edhe si tha këtë, i thotë, Eja pas meje. Edhe Pjetri ukthye, edhe sheh **atë** nxënësinë që donte Jisuj dyke ardhurë prapa, i-cili ndë darkët i pat rënë mbë krahëruart, e i tha, Zot, cili është' ay që të trathëton? ²¹ Pjetri pra kur pa këtë, i thotë Jisujt, Zot, po ky ç'**dotë bënë**të? ²² Jisuj i thotë, Ndë dua të mbesë ay gjersa të vinj **unë**, ti ç'**ke**? ti eja pas meje. ²³ Dolli pra këjo fjalë ndër vëllezërit, se ay nxënësi nukë vdes. Po Jisuj nuk' i tha, se nukë vdes; po, Ndë dua të mbesë gjersa të vinj **unë**, ti ç'**ke**?

²⁴ Ky është' ay nxënësi që dëshmon për këto, edhe që shkroj këto; edhe e dimë se dëshmim' i ati është' i-vërtetë.

²⁵ Janë edhe shumë të-tjera sa bëri Jisuj, të-cilatë ndë ushkrofshinë një nga një, kujtonj se as bota vetë nukë dot'i nxinte vivllatë që ishinë për të shkruarë. Amin.